

TẠI SAO?



Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân lớn được ở đây tối nay và, một điều, được trở lại Arkansas, và, một điều khác, là được ở các khu cắm trại này. Tôi tin rằng đây là buổi nhóm trại đầu tiên của tôi mà tôi đã tham dự trong một thời gian dài. Và tôi đã có lời mời đến, và—và để bắt đầu với anh em. Và tôi đã nghe, kể từ khi chúng tôi vừa đi vào, anh em đã có một thời gian tuyệt vời ở đây tại buổi nhóm này. Tôi rất biết ơn vì điều đó.

2 Và, tôi, trên đường đi, cách đây một lát, với con trai tôi, và chúng tôi đã nói chuyện về cách đây nhiều năm khi tôi xuống đây lần đầu tiên đến Arkansas, là buổi nhóm đầu tiên của tôi. Khi tôi bắt đầu lần đầu tiên, đó là ở Arkansas, trong loại truyền giáo của các buổi nhóm, dù sao đi nữa. Và kể từ đó, đã bảy lần đi khắp thế giới, và bây giờ trở lại ở Arkansas. Nó giống như tấm vé xấu, luôn luôn quay trở lại. Tôi có, mọi nơi tôi đã đến, tôi cho là, ở Hoa Kỳ, tôi đã hỏi, “Có người nào ở đây từ Arkansas không?” Tôi luôn có những người bạn từ Arkansas, gần như mọi nơi. Và tôi đã luôn luôn nói: một số những tấm lòng chân thật nhất, tôi tin, mà đã từng đập, là dưới những chiếc áo sơ mi màu xanh cũ kỹ dưới đây ở Arkansas. Những người thật tốt đẹp! Tôi yêu các bạn.

3 Và tôi—tôi biết ơn Đức Chúa Trời vì cơ hội được trở lại, tối nay, ở Arkansas, được ở đây với anh chị em. Và vì vậy tôi nghĩ chúng ta còn ba đêm trong hội đồng, và có cơ hội đi vào và bày tỏ tình yêu của tôi với Chúa Jêsus Christ, và có sự thông công với anh chị em và nhóm anh em tốt đẹp của chúng ta ở đây, mà, nhiều người trong số họ mà tôi không biết. Tôi chỉ nhìn quanh và thấy một người mà tôi biết, Anh Jack Moore, tôi chỉ tình cờ, và Chị Moore, đã tình cờ nhận ra họ lúc đó. Và chúng ta chắc chắn vui mừng được ở trong.

4 Bây giờ, tôi biết, suốt ngày dài anh em phải mệt mỏi, anh em biết đấy, mệt mỏi về thể chất. Chúng ta không bao giờ có đủ...trở nên mệt mỏi ngợi khen và chúc tụng Đức Chúa Trời, vì sự nhân từ của Ngài, Ngài tuyệt vời biết bao. Và, nhưng, suốt cả ngày, và

rồi khi ban đêm đến, thì tôi đến đây. Và tôi hầu như là một trong những mục sư truyền đạo đó mà đã được đưa ra ý tưởng về giảng một thời gian dài. Nhưng tôi không nghĩ chúng ta sẽ làm điều đó bây giờ, bởi vì sự hạn chế này trong hội đồng. Anh em đã nghe những diễn giả lớn, không nghi ngờ gì, suốt cả ngày và qua hội đồng. Và rồi đứng lên ở đây trên bục giảng, ồ, trước tất cả những diễn giả tốt đẹp này, mà, tôi cảm thấy khá nhỏ bé, và đứng ở đây.

⁵ Một trong những mục sư truyền đạo mà tôi vừa bắt tay, đã nói với tôi đây là những buổi nhóm đầu tiên của anh em trong đền tạm này, tôi sẽ gọi thế; tôi không biết chính xác là gì, đền thờ này hay bất cứ cái gì. Và chúng ta—chúng ta chắc chắn biết ơn một lần nữa vì có cơ hội đến với một hội thánh mới, điều gì đó được dựng lên để ngợi khen và tôn vinh Đức Chúa Trời. Thật tuyệt vời!

⁶ Và chúng ta chỉ được di chuyển trở lại, hoặc không di chuyển trở lại...Chỉ trở về từ...kỳ nghỉ học ở trường cho các con. Chúng tôi sống ở Tucson, Arizona, bây giờ. Và ở ngoài đó nóng kinh khủng, nhưng chúng tôi thấy rằng ở đây nóng hơn một chút so với ở ngoài đó, bởi vì độ ẩm khủng khiếp. Và nó hầu như khiến chúng tôi mệt mỏi, sau khi hầu như đã quen với không khí ở đó.

⁷ Chúng tôi về nhà và có buổi nhóm đầu tiên vào Chúa nhật vừa rồi, và chúng ta đã thấy Đức Chúa Jêsus tiếp tục công việc vĩ đại của tình yêu và quyền năng của Ngài ở giữa dân sự. Và cùng Phúc âm mà tôi đã rao giảng cho anh em cách đây mười lăm năm, ở đây tại Arkansas, tôi vẫn tin điều tương tự. Chỉ không thay đổi Điều đó. Đó là Đấng Christ.

⁸ Chúa nhật có điều gì đó đã xảy ra tại nhà thờ. Chỉ tình cờ nhìn quanh và thấy quý ông mà phép—phép lạ đã được thực hiện.

⁹ Để ý, tất cả chúng ta thích khoe khoang về—về Đức Chúa Jêsus. Chúng ta—chúng ta thích làm thế. Có lần một phụ nữ nói với tôi, bà ấy nói đó là lỗi duy nhất mà bà có thể tìm thấy với tôi, tôi “khoe khoang quá nhiều về Chúa Jêsus.” Tôi nói, “Tôi chắc chắn sẽ lên Thiên đàng nếu đó là tất cả những lỗi lầm tôi có, khoe khoang về Chúa Jêsus.” Và vì vậy bà ấy—bà ấy thật không nghĩ Ngài là Thần thánh. Bà cố gắng nói Ngài chỉ là một con người và

một triết gia, hay một nhà tiên tri, hay điều gì đó theo thứ tự đó. Nhưng tôi đã nói Ngài là Đức Chúa Trời. Và vì vậy chúng tôi...

Và bà ấy nói, “Tôi có thể chứng minh cho ông thấy rằng Ngài không phải là Đức Chúa Trời.”

Và tôi nói, “Ồ, tôi không tin bà có thể làm điều đó.”

Bà nói, “Ồ, tôi có thể chứng minh Ngài là con người duy nhất.”

¹⁰ Tôi nói, “Vậy thì, tôi sẽ thừa nhận Ngài là con người, nhưng Ngài vừa là con người vừa là Thần thánh.”

Bà nói, “Ngài không thể là Thần thánh.”

Và tôi nói, “Ồ, Ngài là Thần thánh, và Ngài là Thần thánh.”

¹¹ Bà nói, “Ồ, Ngài không thể được.” Tôi nói, “Tôi sẽ chứng minh điều đó bằng chính Kinh Thánh của ông.”

Tôi nói, “Được rồi.”

¹² Và bà nói, “Trong Phúc âm Giăng chương thứ 11, trên con đường đi xuống mộ của La-xa-rơ, Kinh Thánh nói, ‘Chúa Jêsus đã khóc.’”

Tôi nói, “Ồ, điều đó có liên quan gì?”

¹³ Bà nói, “Ồ, nếu Ngài—nếu Ngài khóc, điều đó chứng tỏ Ngài không phải là Thần thánh.”

¹⁴ Tôi nói, “Thưa bà, lý lẽ của bà còn loãng hơn nước dùng làm từ bóng của một con gà đã chết đói.” Tôi nói, “Bà biết rõ hơn điều đó.” Tôi nói, “Ngài là—Ngài là con người khi Ngài đi đến mộ của La-xa-rơ, kêu khóc, đúng thế. Nhưng khi Ngài vươn thẳng đôi vai nhỏ bé của Ngài lên, và phán, ‘Hỡi La-xa-rơ, hãy ra,’ và một người đã chết trong bốn ngày đứng trên đôi chân của mình và sống lại, điều đó còn hơn cả một con người, mà có thể làm điều đó.” Tôi vẫn tin Ngài là thế.

¹⁵ Chúa nhật, trong khi đang nói, chúng ta...Tôi đang yêu cầu dân sự quay lại trong đền tạm và bắt tay với nhau. Và có một—một người bạn yêu dấu, tôi vừa biết để yêu mến anh ấy. Anh ấy chỉ đến nhà thờ, anh ấy và vợ anh. Vợ anh là một y tá có đăng ký. Và bản thân anh ấy là một người Anh. Chị ấy là người Na Uy. Điều đó đã từng xảy ra như thế nào, tôi không biết. Nhưng—

nhưng, tuy nhiên, cả hai đều là những người tốt. Và người anh em này—này đã có điều gì đó không ổn một chút, hầu như trong lòng anh ta. Và người Cơ-đốc rất tốt ấy, và cũng là một người trí thức, anh ta làm công việc kế toán lâu năm và vân vân. Và anh quay quanh, và, khi đó, một cơn đau tim ập đến với anh, và anh ngã nhào trên sàn nhà, chết.

¹⁶ Và vợ anh, là một y tá, chị vội ôm lấy anh, và bắt mạch của anh, “Anh ấy đã chết.” Và tôi nhìn vào mặt anh, thật tối tăm, mắt anh trợn ngược. Không chỉ nhắm mắt lại, nhưng đôi mắt của anh ấy đã trợn ngược ra phía trước. Và anh ấy đã...Tôi đến trên bục giảng, cố gắng làm cho cử tọa im lặng, nhiều người đang cố gắng giúp đỡ chị, dĩ nhiên, trong tình trạng đó, với chồng chị. Người nào đó đã đặt cái gì đó trên đầu anh ta, hay đúng hơn là, dưới đầu anh ta.

¹⁷ Tôi đã giữ ngực anh ấy, để...mạch đập ở cánh tay anh ấy, và không còn mạch đập nào nữa trên miếng gỗ đó. Và rồi tôi quỳ xuống và cầu nguyện, “Lạy Chúa Jê-sus, con cầu xin Ngài, xin ban lại cho Anh Way của chúng con sự sống của anh ấy.” Và tim anh ấy đập bốn hay năm lần, và bắt đầu đập đều đặn trở lại. Và anh ấy quay lại lần nữa, và anh ấy đang cố gắng nói chuyện. Anh ấy không thể nói chuyện, anh ấy đã...Máu ngừng lại, anh em biết đấy, khi tim ngừng đập. Và phải mất khá lâu trước khi máu của anh được lưu thông thật bình thường. Và tôi nghe anh ấy gọi tên tôi, và rồi tôi trở lại bục giảng.

¹⁸ Anh Way, tôi tự hỏi anh có thể đứng lên để mọi người có thể nhìn thấy người đó là ai không. Đó là người đàn ông đã ngã xuống chết, sáng Chúa nhật, vì một cơn đau tim. Chị Way, vợ anh, một y tá đang đứng đó để bắt mạch cho anh, để xem. Và thấy rằng anh ấy...Vì vậy tôi...

¹⁹ Điều đó nghe có vẻ rất lạ, có lẽ, với những người mà không tin những điều này. Nhưng tôi đã thấy Đức Chúa Jê-sus khiến kẻ chết sống lại, nhiều lần. Và điều đó không mới đối với chúng ta, vì vậy chúng ta sẽ không...Tôi nghĩ thật tốt để khoe khoang về Chúa Jê-sus, nhưng tôi nghĩ nó phải là sự thật nào đó, những gì anh em đang khoe khoang. Vì vậy chúng ta đã thấy Ngài, tôi đã

thấy Ngài, trong mười lăm năm qua, về nhiều trường hợp không thể sai lầm, khiến kẻ chết sống lại.

²⁰ Đặc biệt là một buổi nhóm ở Mexico, nơi mà Anh Moore và tôi đang đứng ở Mexico City, một em bé đã chết vào một buổi sáng lúc chín giờ, vì bệnh viêm phổi, trong văn phòng bác sĩ. Và người phụ nữ nhỏ bé, chúng tôi không thể đưa cô ấy đến với... Ồ, người đàn ông đó đã phát ra tất cả các thẻ cầu nguyện, và chúng tôi chỉ phải đánh số chúng khi họ sẽ đến. Không còn thẻ cầu nguyện nữa. Và người chị Tây Ban Nha nhỏ bé này, tôi đoán, khoảng hai mươi lăm tuổi, đã có một đứa con bé bỏng, đã chết; và trời đang mưa, và chị trùm chăn kín mít.

²¹ Và đêm trước đó, đã có một người mù, ồ, có lẽ đã già như cha tôi, có lẽ đã bảy mươi tuổi, bị mù, và ông đã nhận được thị lực của mình khi tôi đang cầu nguyện cho ông. Và đêm đó, bục giảng gần như rộng như thế này ở bên kia đây, chỉ là những đồng hồ, ồ, cao, nửa hay gần một mét, với chỉ khăn choàng và mũ, và những bộ quần áo cũ mà họ đã đặt nằm ở đó.

²² Và người phụ nữ nhỏ bé này đang cố gắng lên đó. Và Billy Paul, con trai tôi, đến và nói, “Bố ơi, con có gần ba trăm người giữ trật tự ở đó, và cả ba trăm người không thể giữ được người phụ nữ nhỏ bé đó.” Chị ấy có một đứa con nhỏ đã chết dưới một tấm chăn nhỏ, màu xanh.

Tôi nói, “Ồ,” tôi nói với Anh Jack Moore, “đi xuống.”

²³ Anh Jack Moore và tôi có nhiều điểm chung. Tôi không muốn nói chúng tôi trông giống nhau, bởi vì anh ấy là một người đẹp trai như vậy. Nhưng có một điều về Anh Moore, cả hai chúng tôi rẽ tóc theo cùng một cách. Chúng ta có nhiều điểm chung. Tôi nghĩ, “Chị ấy không bao giờ biết tôi,” phải để tôi xuống trên một số sợi dây thừng và các thứ, để đi vào. Vì vậy tôi đã sai anh ấy xuống để cầu nguyện cho đứa bé. Tôi nghĩ, “Ồ, họ sẽ không, cô ấy sẽ không bao giờ biết sự khác biệt.”

²⁴ Và vì vậy tôi đã bắt đầu nói lại, khi...Anh Espinoza, nhiều anh em biết anh ấy, từ Bờ Tây, đang làm công việc thông giải. Điều này đã xảy ra ở đó bởi trường đấu bò ở Thành phố Mexico. Và tôi nhìn qua cửa tòa và tôi thấy một khả tượng của một em

bé Mexico đang ngồi, đang mỉm cười với tôi. Vì vậy tôi nói, “Hãy mang người phụ nữ trẻ đến đây.” Vì vậy đặt tay trên hình dạng nhỏ bé, đã chết, cứng ngắc, lạnh lẽo. Chân nó bắt đầu quấy đạp, và nó bắt đầu la hét, và—và nó ở đó, còn sống.

25 Và tôi đã sai một người đưa tin, Espinoza, để kiểm tra với bác sĩ, để có được một tuyên bố trước khi chúng tôi có thể viết nó ra. Bác sĩ đã viết một bản khai, rằng đứa bé đó đã chết sáng hôm đó trong văn phòng của ông, khoảng chín giờ, và đây là khoảng mười giờ rưỡi tối hôm đó. Và em bé đang sống ngày hôm nay, được hưởng sức khỏe tốt, với sự tôn vinh và vinh hiển của Đức Chúa Trời.

26 Vì vậy nhìn thấy nhiều điều xảy ra, chúng ta sẽ không phải nói về Anh Way của chúng ta ở đó, nhưng sự thật là sự thật. Và Đức Chúa Trời không làm những điều đó chỉ để...Ngài muốn điều đó được biết đến, và mọi người biết rằng Ngài yêu thương họ. Và bởi ân điển của Đức Chúa Trời, Anh Way đang ngồi giữa chúng ta tối nay, đang sống. Chúng tôi biết ơn vì điều đó.

27 Tôi nghĩ, đang ở trên bãi cắm trại, đi vào, thật sự không muốn làm gián đoạn thời gian tuyệt vời. Billy đã nói với tôi, chiều nay, nói, “Bố nói về Ngũ Tuần điển hình thuở xưa thực sự,” nói, “bố đợi cho đến khi bố lên đó!” Nói, “Họ hát giống như họ đã có kinh nghiệm trong năm mươi năm.”

Tôi nói, “Bố đoán một số người trong họ đã có, vâng, trong năm mươi năm.”

28 Và tôi thật sự thích đi vào một buổi nhóm như thế, tôi tin rằng mỗi người trong chúng ta đều vậy, nơi mà chúng ta chỉ đi ngay vào đó.

29 Giống như tôi thường kể một câu chuyện nhỏ về câu cá. Lên phía bắc New Hampshire, tôi đang câu cá hồi. Và trên đường lên đỉnh núi, tôi đã dựng một cái lều nhỏ trên đó, ờ, những cái lều nhỏ chữ A, cái lều che nhỏ bé từ chính quyền. Và tôi đã tìm thấy một nơi có nhiều cá hồi, ở dưới một bụi cây. Và ở đó—và có một cây liễu gai ở đó, và mỗi lần tôi cố gắng làm ướt con ruồi làm mồi câu của tôi, ờ, nó sẽ bám vào cây liễu. Vì vậy sáng hôm đó, tôi thức dậy, đi lên đó, sớm, và tôi nghĩ, tôi sẽ đốn những cây liễu

đó. Tôi chỉ...Nếu tôi giết một con cá, thì tôi sẽ ăn nó, nếu không thì tôi sẽ thả nó xuống. Vì vậy tôi đã có cả tuần, tất cả những gì tôi có thể lo liệu, và tôi đã ở trên đó một mình.

³⁰ Và trong lúc tôi đi sáng hôm đó, trên đường trở về, một con gấu cái già và hai con gấu con đã xông vào trong trại của tôi. Và anh em nói về những việc phá hủy, thì chúng thực sự phá hủy thật tốt. Và chúng đã xé bỏ mọi thứ. Và tôi—tôi nghĩ...Khi tôi trở lại, tôi nghe một tiếng động, và tôi nhìn quanh một số bụi cây nhỏ mà tôi đang đến gần. Và gấu mẹ già và tất cả chúng chỉ đang có một thì giờ vui vẻ, cào xé mọi thứ.

³¹ Và nó đã nhìn thấy tôi, và nó chạy ra và kêu gù gù với đàn con của nó. Một trong những gấu con đến, và con kia không đến. Con gấu nhỏ bé, nhảy lên, nó nhảy thật *rất* cao. Nó đang ngồi như thế *này*. Và tôi nghĩ, “Ồ, con gấu nhỏ rất quan tâm đến điều gì vậy?”

³² Và tôi đi vòng quanh và nhìn. Tôi nói với nó, “Ra khỏi đó! Ra khỏi đó!” Và nó cứ ngồi đó. Tôi nghĩ...Và tôi quan sát gấu mẹ, bởi vì, anh em biết đấy, để đùa giỡn với các con của nó, nó sẽ cào xé anh em, anh em biết đấy. Vì vậy tôi—tôi—tôi đã nhìn xem; có một cây khá gần, anh em biết đấy. Tôi có một khẩu súng lục cũ đã gỉ nằm trên đó trong trại, có lẽ đã bị hỏng lúc đó. Và, dù sao đi nữa, tôi sẽ không muốn bắn gấu mẹ già và để lại hai đứa con mồ côi trong rừng. Vì vậy tôi tiếp tục quan sát cây này, đi loanh quanh để xem điều gì khiến gấu con quá mê mẩn như vậy.

³³ Và, anh em biết đấy, tôi—tôi—tôi thích bánh kẹp. Chúng ta, tất cả chúng ta đều là người miền Nam, phải không? Bánh rán là thứ họ có ở dưới đây, anh em biết đấy. Vì vậy, và tôi thực sự ưa thích chúng, và tôi—và tôi—tôi biết...Không có nhiều Giám Lý về tôi; Tôi thực sự thích đồ mật đường lên chúng. Tôi thực sự làm phép báp-têm cho chúng đúng, đổ nó trên chúng. Vì vậy tôi không thích chỉ rảy một chút xíu như anh em có được trong những nơi này ở đây, một chút ít. Tôi thích đổ ra nơi mà anh em thực sự đổ nó trên, anh em biết đấy, và làm cho chúng hòa lẫn thật kỹ.

³⁴ Tôi đã có cho tôi một xô nửa ga-lông của—của lúa miến tốt. Con gấu nhỏ này đã ăn thỏa thích, và nó đang thực sự thích thú với mật đường của tôi. Cứ nhìn nó ở trong góc. Nó sẽ lấy cái chân

nhỏ của nó và thò xuống trong cái xô này, anh em biết đấy. Và nó không biết làm thế nào để lấy mật mía ra, vì vậy nó cứ thọc chân có móng vuốt vào xô mật mía của tôi, và rồi cào nó lên và liếm khi nó chảy xuống.

³⁵ Tôi nói với anh em, cuối cùng khi tôi đi vòng quanh và làm nó chú ý, nó nhìn tôi. Nó đã không thể nhìn thấy tôi, nó bị mật dính từ đỉnh đầu xuống, dính lút đầu. Cái bụng nhỏ bé của nó đầy mật đường. Và đôi mắt của nó, nó thậm chí không thể mở mắt ra để nhìn tôi, anh em biết đấy, cố gắng.

³⁶ Tôi nghĩ, “Đúng thế. Không có sự định tội cho những kẻ đang ăn.” Làm cho nhớ đến một buổi nhóm Ngũ Tuần tốt đẹp xưa, khi chúng ta thò cánh tay mình xuống trong hũ mật ong đó, về độ sâu sắc đó, anh em biết đấy, về Mật Ngũ tuần ấy.

³⁷ Anh em biết đấy, điều kỳ lạ về điều đó, sau khi nó đã đầy bụng, và dính đầy xô mật của tôi, nó đi đến chỗ mẹ và em trai của mình, và gấu mẹ liếm nó.

³⁸ Vì vậy, anh em biết đấy, tôi hy vọng chúng ta nhận được rất nhiều trên chúng ta ở đây, rằng, khi chúng ta về nhà, những người không đến sẽ liếm chúng ta, một chút kinh nghiệm của chúng ta, nói với họ về những điều tuyệt vời mà Chúa đã làm ở dưới đây tại Hot Springs. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

³⁹ Và bây giờ, tôi tin, họ đã nói với tôi rằng họ đã không biết kịp thời điều đó trong thì giờ này, hay điều gì khác, để thông báo phát một số thẻ cầu nguyện, để cầu nguyện cho người đau; một số con số trên thẻ, chúng tôi gọi lên và cầu nguyện cho họ. Và bây giờ giống như thế, vì vậy nó cho tôi một đêm hầu như để làm quen. Và vì vậy tối mai tôi nghĩ họ sẽ phát thẻ cầu nguyện của họ, đôi khi vào buổi chiều. Có phải thế không? Vâng, anh em đã...Sáu giờ? Sáu giờ tối mai.

⁴⁰ Bây giờ tôi nghĩ, tối nay, chúng ta sẽ lấy một phần nhỏ của Kinh Thánh ở đây và đọc Nó, và xem thử chúng ta có thể tìm thấy những gì Chúa sẽ nói với chúng ta không. Và bây giờ ngay trước khi chúng ta mở Sách, chúng ta hãy thưa chuyện cùng Tác Giả của Sách, khi chúng ta cúi đầu.

41 Trước khi chúng ta cầu nguyện, và các bạn cúi đầu; và tất cả những sự lo lắng bây giờ, và sự vui đùa trong ngày, và một chút cảm giác hài hước chúng ta đã có, chúng ta hãy gạt nó sang một bên bây giờ, bởi vì chúng ta đang đến gần Nhà Vua. Có lời thỉnh cầu đặc biệt nào, muốn được ghi nhớ, xin anh chị em giơ tay lên, và nói, “Lạy Chúa!” Ngay trong lòng anh chị em, cứ giữ lấy lời thỉnh cầu của mình.

42 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con coi đây là một đặc ân như vậy, lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, được đến trong hội chúng của Chúa, để thông công với nhau, làm chứng, nói về những điều vĩ đại mà Ngài đã làm, và những nơi mà chúng con đã ở. Và điều đó làm con nhớ lại Công vụ 4, trong Kinh Thánh, khi họ trở lại và đang nói về những gì Chúa đã làm. Và tất cả họ đã cầu nguyện, và nơi đó đã bị rung chuyển, nơi họ đã nhóm lại với nhau.

43 Đức Chúa Trời ôi, chúng con không quá lo lắng, tối nay, để thấy tòa nhà bị rung chuyển; nhưng chúng con muốn Ngài lay động chúng con, Chúa ôi. Làm rúng động sự hiểu biết của chúng con. Rúng động bản thể của chúng con, cảm xúc của chúng con, tấm lòng hiểu biết của chúng con, để chúng con có thể rời khỏi đây tối nay, quyết tâm hơn bao giờ hết để hầu việc Ngài, để chúng ta có thể cảm thấy sự Hiện diện của một lễ Ngũ tuần mới mẻ, của một Đức Thánh Linh tuôn đổ trên chúng con, làm tươi mới lại giống như ở dưới những khu rừng và những ngọn đồi này ở Arkansas, cách đây năm mươi năm, khi các tổ phụ đi qua đây bằng ngựa và xe ngựa, rao giảng Phúc âm này. Lạy Chúa kính yêu, xin cho chúng con, những người mang trong mình Cứu Cánh xứng đáng vĩ đại này mà Ngài đã sai đến đây, xin cho chúng con không hổ thẹn về điều vĩ đại này; nhưng xin cho chúng con bước đi trong bước chân của những người đã đi trước chúng con, Chúa ôi, mang theo ngọn cờ của Chúa Jêsus.

44 Xin cho những người khác, những ai chưa chấp nhận kế hoạch cứu rỗi vĩ đại này mà Đức Chúa Trời đã đặt ra cho chúng con trong Kinh Thánh, đã báo trước suốt thời gian qua Cựu Ước, và ngày nay chúng con đang tận hưởng điều đó, xin cho có một sự rung chuyển lớn giữa chúng con, Chúa ôi, và một sự đổi mới

của đức tin và—và một sự đổi mới của những nỗ lực.

45 Con cảm ơn Ngài vì hội đồng này, vì nhóm người này mà vẫn đang nắm giữ, Chúa ôi. Trong giờ thử thách này xảy ra trên đất, để thử những người đang xưng nhận là Cơ-đốc nhân, xin cho chúng con được tìm thấy, lúc cuối cùng, xứng đáng để bước vào sự vui mừng của Chúa, đã được chuẩn bị cho Đấng Cứu Chuộc, kể từ khi sáng thế. Xin ban phước cho Lời Ngài.

46 Lạy Chúa, xin nhớ mọi bàn tay đã đưa lên. Ngài biết mục tiêu đó, Ngài biết động cơ đó, Ngài biết yêu cầu đằng sau bàn tay đó. Con cầu nguyện, Chúa ôi, Ngài sẽ ban điều đó cho mỗi người. Xin cho mọi người nam mà...hay người nữ, chàng trai hay cô gái, mà đưa tay lên, mà muốn có nhiều sự cứu rỗi hơn, hoặc một bước đi gần gũi hơn, hay biết Ngài như là Đấng Cứu Rỗi của họ, xin cho họ không bao giờ rời khỏi mặt đất này cho đến khi lời thỉnh cầu đó được đáp lời.

47 Với những người đau ốm và có nhu cầu, chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, sẽ có một làn sóng chữa lành như vậy vượt qua nơi này, rằng sẽ không có một người yếu đuối đến trên mặt đất này sẽ ra đi theo cách mà họ đến. Ngài là Đấng có thể khiến một người sống lại từ kẻ chết, và đưa ra người ấy ở đây trước chúng con, điều đó cho thấy Ngài cũng chính là Đức Chúa Trời không hề thay đổi đã đứng đó bên mộ La-xa-rơ, đã gọi ông ra từ giữa những người chết. Lạy Cha, xin cho họ biết rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Một người đứng đây giữa chúng con tối nay, chỉ cách đây vài ngày, được gọi trở về từ vùng đất vượt ra ngoài bóng dáng của sự hiểu biết con người trong đời sống này. Thật chúng con cảm ơn Ngài vì điều này!

48 Xin ban phước cho chúng con giờ này khi chúng con học Lời Ngài, vì Lời Ngài thật sự là Lễ thật. Ngài và Lời Ngài là một. Chúng không thể bị phân rẽ. Vậy chúng con cầu xin ơn phước của Ngài trên chúng con, Cha ôi, khi chúng con chờ đợi Ngài phán với chúng con tối nay, qua Chúa Jêsus Christ là Chúa chúng con. Amen.

Bây giờ, nếu anh em muốn, tôi sẽ lật ra lời Kinh Thánh, và vân vân.

49 Tôi hầu như nằm xuống giường và đi ngủ; điều đầu tiên anh em biết, Billy đến và nói, “Chúng ta đi nào.”

Nói, “Con muốn nói đến giờ đi nhà thờ à?” Tôi đã phải lấy ra một số nhỏ những câu Kinh Thánh mà tôi đã sử dụng trước đây, để—để nói về tối nay.

50 Và tôi nghĩ có lẽ nó sẽ được phát ra một số thẻ và đang cầu nguyện cho người đau, và vân vân. Tôi đã để ý từ khi tôi đến đây, có hai người đang nằm trên giường, có lẽ đến để được cầu nguyện cho tối nay.

51 Bây giờ, và—và Billy quay lại, nói, “Con thật sự không đến đúng giờ, bố à.” Nói về điều đó. Nói, “Chúng ta sẽ—chúng ta sẽ cố gắng vào tối mai.”

52 Tôi nói, “Được rồi, con kiểm các anh em, nói điều đó, phát ra một số thẻ.”

53 Vì vậy bây giờ tôi muốn anh em lật ra với tôi, đến—Sách Các Vua thứ Nhì, và chương 1. Và rồi tôi cũng muốn anh em lật ra Giê-rê-mi, chương thứ 8 và câu thứ 22. Chúng ta hãy đọc chỉ một phần của Kinh Thánh này.

Lúc đó Mô-áp phản nghịch chống lại Y-sơ-ra-ên sau khi A-háp băng hà.

Và A-cha-xia té ngang qua song lầu của mình tại phòng cao của vua ở Sa-ma-ri, và vì cơ ấy bị đau: và người bèn sai các sứ giả đến, và dặn họ rằng, Hãy đi, cầu vấn Ba-anh-xê-bụt thần của Êc-rôn đặng cho ta biết ta sẽ lành bệnh này chăng.

Nhưng thiên sứ của CHÚA phán cùng Ê-li người Thi-sê-bê rằng, Hãy chỗi dậy, và đi lên và gặp các sứ giả của vua Sa-ma-ri, và nói với họ rằng, Trong Y-sơ-ra-ên há không có Đức Chúa Trời sao, mà các người đi cầu vấn Ba-anh-xê-bụt thần của Êc-rôn?

Bởi cơ đó CHÚA là Đức Chúa Trời phán như vậy, Người sẽ không xuống khỏi giường mà người đã đi lên, nhưng người hẳn sẽ chết. Và Ê-li ra đi.

54 Và rồi trong Sách Giê-rê-mi, chương thứ 8 và câu thứ 22.

Trong Ga-la-át há chẳng có nhũ hương sao; há chẳng có thầy thuốc ở đó sao? thế thì tại sao...sức khỏe của con gái của dân ta chẳng được phục hồi?

55 Tôi muốn nói, nếu chúng ta gọi nó, về chủ đề: *Tại Sao?* Đó là một—đó là một câu hỏi, và Đức Chúa Trời đang hỏi câu hỏi này.

56 Và Đức Chúa Trời là Đòi đòi. Chúng ta biết Ngài là vậy. Ngài là đòi đòi. Ngài không bao giờ có sự bắt đầu, hay Ngài có thể không bao giờ có sự kết thúc. Đòi đòi không bao giờ bắt đầu, nó không bao giờ kết thúc, bởi vì đó là Đòi đòi.

57 Và Đức Chúa Trời không thể thay đổi ý định của Ngài cũng như đường lối của Ngài. Đó là lý do tại sao chúng ta, như những người sẽ không chấp nhận những tín điều, nếu nó trái ngược với Lời, bởi vì chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời và Lời Ngài giống nhau. Chúng ta tin rằng Kinh Thánh nói trong Thánh Giảng, chương 1, rằng, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Do đó khi Đức Chúa Trời phán điều gì, Ngài không thể, ngày mai hay bất cứ lúc nào khác, từng rút lại điều đó; khi Đức Chúa Trời đã từng kêu cầu xuất hiện, để đưa ra quyết định. Và một quyết định của Ngài là Đòi đòi. Nó có thể không bao giờ thay đổi được.

58 Và Đức Chúa Trời được kêu gọi để đưa ra quyết định cho loài người, trong vườn Ê-đen, khi tội lỗi đầu tiên đã bị phạm. Ngài có thể từng có thể cứu chuộc đứa con bị hư mất của Ngài trở lại trong sự thông công với Ngài một lần nữa không? Và Ngài đã chuẩn bị một chương trình. Nó không bao giờ thay đổi, bởi con đường của huyết. Và theo lời Kinh Thánh, nó không bao giờ thay đổi hay thay đổi, và nó không bao giờ có thể, bởi vì đó là sự quyết định của Đức Chúa Trời, bởi Huyết. Mặc dù, chúng ta đã cố gắng thay đổi nó. Chúng ta đã cố gắng giáo dục điều đó. Chúng ta đã cố gắng lập nó thành giáo phái. Chúng ta đã cố gắng làm mọi thứ có trong luật pháp con người, để cố gắng thay đổi Điều đó, giống như A-đam đã làm bằng những chiếc lá vả và vân vân. Nhưng nó vẫn luôn tồn tại, Huyết là nơi duy nhất của sự thông công.

59 Do đó, với nhau tối nay, chúng ta có thể đứng, không phải như một giáo phái, có lẽ nhiều người trong chúng ta với nhau.

Nhưng chúng ta không thể đứng ở đây để đại diện cho một giáo phái, chúng ta phải đứng ở đây trong sự thông công này dưới Huyết của Chúa Jêsus Christ. Tất cả chúng ta đều có thể là anh em, chị em. Đức Chúa Trời lập ra một con đường cho con người, và rồi con người từ chối bước đi trong con đường đó, thì Đức Chúa Trời có quyền hỏi, “Tại sao người không làm điều đó?” Và đó là những gì Ngài đã làm lúc đó, và đó là những gì Ngài làm bây giờ, và đó là lý do tại sao Ngài sẽ, những gì Ngài sẽ hỏi ở sự Phán xét. Họ đã hỏi, “Tại sao?”

⁶⁰ Bây giờ, việc đọc Kinh Thánh của chúng ta bắt đầu, ngay lập tức sau cái chết của A-háp, một vị vua tồi tệ, một tín đồ tin nửa vời, một người biết điều gì đúng để làm, và tuy nhiên không có can đảm để bước ra và làm những gì ông biết là đúng để làm.

⁶¹ Tôi chỉ nghĩ, nếu điều này—nếu thế giới này ngày nay không bị ô nhiễm với những A-háp, đất nước theo Cơ-đốc này mà chúng ta đang sống, nó đã bị ô nhiễm với những A-háp, với con người mà thực sự biết rằng thật đúng đắn để dâng sự sống của mình và là...cho Đức Chúa Trời, và được đầy dẫy Thánh Linh, và làm theo những sự dạy dỗ của Kinh Thánh này, và tuy nhiên không có can đảm để chịu đựng và làm điều đó. Nhắc tôi một lần nữa về một tình huống khác giống như thế ở Sô-đôm.

⁶² Kinh Thánh nói, “Tội lỗi của Sô-đôm, đã làm đau xót linh hồn công bình của Lót, hàng ngày.” Và cách mà linh hồn người đó được công bình, và ông nhìn ra những tội lỗi của đất nước, và ông biết rằng điều gì là sai, rằng họ đang làm sai, và tuy nhiên không có can đảm để bảo vệ sự tin chắc của mình.

⁶³ Không lạ gì cả thế giới đã trở thành một Sô-đôm và Gô-mô-rơ, và cách mà nhiều Lót ngày nay, trên khắp đất nước và khắp thế giới, đang đứng trong các nhà thờ, tin chắc rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và rằng quyền năng của Ngài vẫn có thật ngày nay như nó đã từng có, mà không có sự can đảm để đứng trên bục giảng và tố cáo tội lỗi, bởi vì rào cản nào đó sẽ dứt phép thông công họ ra khỏi mối thông công mà họ đã gia nhập. Vẫn trở lại với Huyết của Chúa Jêsus Christ, phương thuốc duy nhất.

“Tại sao? Tại sao?”

⁶⁴ A-cha-xia là—là con trai của A-háp, đã được nuôi dưỡng trong loại gia đình mà—mà là một—một gia đình hâm hẩm. Không phải hoàn toàn là Cơ-đốc nhân. Mẹ ông là một người ngoại giáo. Và cha ông đã kết hôn vì sự giao hảo, đã kết hôn với một người đàn bà không phải là người tin.

⁶⁵ Và điều đó luôn luôn tạo nên một gia đình tồi tệ cho bất cứ đứa trẻ nào được lớn lên, mà khi sự không tin và đức tin cố gắng trộn lẫn với nhau.

⁶⁶ Và, bây giờ, nếu người cha là một người thật mạnh mẽ trong đức tin của mình, đứa trẻ có thể có một cơ hội tốt hơn, nhưng ông—ông đã không có. Ông không có. Ông biết rằng có Đức Chúa Trời. Ông biết rằng có một Đức Giê-hô-va. Và rồi ông...các thần của mẹ ông, và vân vân. Ông đã bối rối hết thảy. Rồi sau cái chết của cha mình, cậu bé này ở trong tình trạng này, hầu như lẫn lộn, cách này và cách khác.

⁶⁷ Và nếu đó không phải là bức tranh về các nước ngày nay! Người trong gia đình thì sống theo cách *này*, và người sống theo cách kia, và người đi theo cách *này* và người đi theo cách *kia*. Không lạ gì chúng ta đang sản sinh ra rất nhiều tội phạm vị thành niên, và tất cả các thứ khác, dưới danh nghĩa Cơ-đốc giáo. Đó là bởi vì không có sự hiệp nhất. Không có sự kêu gọi thực sự, và đứng lên vì Đức Chúa Trời.

⁶⁸ Bây giờ chúng ta thấy rằng, người này kế vị ngai vàng của cha mình. Ngày nọ, trên nóc ban công của ông ở đâu đó, đang đi dạo, ông—ông đã ngã qua song—song lầu. Có thể đã quá say và té xuống qua song lầu, có lẽ rớt xuống nền nhà, va vào một cái ghế dài hay cái gì đó, và làm ông gãy vài cái xương sườn hoặc bị thâm tím. Và bệnh tật phải bắt đầu bị nhiễm trùng ở đâu đó, hay vết thâm tím, và khiến ông bị sốt. Và ông bị đau khá nhiều.

⁶⁹ Dĩ nhiên, những ngày đó, họ không có những phương thuốc mà họ có bây giờ. Có lẽ các bác sĩ đã đến và làm những gì họ có thể cho người đó, nhưng họ không có đủ. Lúc ấy ông biết điều duy nhất của mình mà ông có thể làm là đi đến một quyền lực cao hơn những gì các bác sĩ có thể đưa ra trong thuật ngữ y khoa của họ. Và ông nghĩ ông sẽ đi lúc đó; và ông đã sai đến với mẹ ông.

70 Thật là một bài học cho các bà mẹ! Một đứa trẻ thường sẽ lắng nghe mẹ nó.

71 Và ông đã đi đến với mẹ của ông, sai đến với thần của mẹ ông, Ba-anh-xê-bụt, qua xứ Éc-rôn, nơi có tượng của nó, tượng đài của nó. Và nói, “Hãy đi hỏi ý kiến các thầy tế lễ ở đó, và để cho họ cầu vấn tượng Ba-anh-xê-bụt của họ, đừng cho biết ta sẽ khỏi bệnh này, hay không.”

72 Nhưng anh em biết, con người đó, thực sự, anh em có thể tưởng tượng không? Một dân mà được cho là một dân kính sợ, sẽ để một người như vậy cai trị họ, là bởi vì tình trạng hâm hẩm. Đó là tình trạng mà giáo hội đã có, để đặt một người như vậy vào quyền lực, hoặc cho phép điều đó. Tôi không nghĩ thời gian đã thay đổi nhiều lắm; họ dường như vẫn còn nguyên cách giống như vậy. Và để cho người này cai trị, có tiếng nói trên khắp đất nước, mà sẽ tham khảo ý kiến của một số người ngoại giáo về tình trạng của mình.

73 Và rồi, anh em biết đấy, nhưng đằng sau tất cả điều đó, cho dù dường như Đức Chúa Trời đã quay mặt của Ngài khỏi dân sự thế nào đi nữa, Ngài làm điều đó lúc nào đó để xem bạn có thái độ như thế nào. Mọi người con đến với Đức Chúa Trời phải được thử thách và sửa phạt.

74 Và rồi có một điểm nhỏ trong một người nam, hay người nữ, khi họ được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, đó là Đòi đời.

75 Và anh chị em sẽ đi vào một nơi nào đó đến nơi mà mọi... Mọi thứ thuộc về con người của anh chị em, trong lý luận, ma quý có thể lý luận nó không phải vậy. Nhưng khi tất cả tan vỡ, thì, nếu Sự sống Đòi đời đó không có ở đó, anh chị em cũng sẽ sa ngã, bởi vì anh chị em có thể tự lý luận xa cách Đức Chúa Trời.

76 Nhưng một người tự xưng là Cơ-đốc nhân, không có quyền trên bục giảng, hay không có quyền trong chức vụ, một nhà lãnh đạo ở bất cứ đâu, cho đến khi trước tiên người đó đã leo lên những bước vào nơi mà người đó được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, đây đây Đức Thánh Linh, theo cách như vậy mà không ai có thể giải thích điều đó từ người.

⁷⁷ Đức Chúa Trời, khi Ngài sai Môi-se xuống xứ Ê-díp-tô, để giải cứu dân sự, trước tiên Ngài đã đem ông vào phía sau sa mạc, và lấy ra tất cả thần học mà ông có trong ông, trong bốn mươi năm, và rồi hiện ra với ông. Ông đã biết nhiều hơn về Đức Chúa Trời, trong năm phút, trong sự Hiện diện của bụi gai cháy đỏ, hơn những gì ông đã biết trong bốn mươi năm học hỏi mà ông đã có.

⁷⁸ Đó là những gì hội thánh cần tối nay, là một kinh nghiệm bụi gai cháy khác, nơi những người miệng lưỡi khôn khéo...Nơi mà, Kinh Thánh nói rằng, “Hai linh trong những ngày sau rốt sẽ rất gần gũi, nó sẽ lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được.”

⁷⁹ Một người trước tiên nên đến trên mảnh đất thiêng liêng đó với Đức Chúa Trời; nơi mà tất cả các nhà thần học, tất cả các tiến sĩ thần học, tất cả những lý luận, tất cả những người vô thần, không có gì khác có thể giải thích điều đó khỏi ông. Ông đã ở đó khi Đức Chúa Trời đến, và ông biết điều gì đã xảy ra. Anh em không thể lý luận điều đó ở ông; ông đã ở đó khi nó xảy ra. Đó là loại người mà chúng ta cần ngày nay trong chính quyền, trong giáo hội, và bất cứ nơi nào khác, trong những lúc như thế này. Để lãnh đạo, chúng ta cần một người đầy dẫy Đức Thánh Linh.

⁸⁰ Đó là những gì hội thánh cần ngày nay; không phải là một nhà thần học, nhưng là một người đầy dẫy Thánh Linh, được tái sinh, đầy dẫy Đức Thánh Linh. Tôi nói với anh em, nếu chúng ta có nhiều điều đó hơn, hội thánh sẽ trông khác một chút so với thời hiện tại. Mọi việc sẽ khác nếu chúng ta thật sự có nhiều người hơn được đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, không đi theo truyền thống của các trưởng lão, và vân vân.

⁸¹ Bây giờ chúng ta thấy rằng người này đã được gửi lên đó để có được thông tin này từ—từ—từ thần của Êc-rôn, Ba-anh-xê-bụt.

⁸² Nhưng, luôn luôn, Đức Chúa Trời biết ông đang làm điều đó. Vì vậy Ngài có một tiên tri ở dưới đó, tên là Ê-li, vì vậy Ngài đã nói với Ê-li và phán, “Hãy đi lên đó đến một con đường nào đó, và đứng trên con đường đó. Những sứ giả đang đến.” Anh em thấy, anh em không thể che giấu điều gì khỏi Đức Chúa Trời, đây, cho

dù anh em đang làm gì đi nữa. Bây giờ, thật ít người biết rằng Đức Chúa Trời đang phán với Ê-li ở nơi nào đó trong đồng vắng, trong một túp lều nhỏ bằng bùn ở đâu đó, và có thể bảo ông “Hãy đi, đứng ở góc đường trên đó, và nói với những người này, và nói với họ để ‘Hãy trở về với người đó, và nói với người, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, vua sẽ không rời khỏi giường đó.””

83 Và Ngài phán, “Hãy hỏi người, ‘Tại sao người làm điều đó? Điều gì khiến người làm điều đó? Có phải bởi vì không có Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-ên chăng? Có phải vì Ngài không có một nhà tiên tri không? Đó có phải là lý do vua đã làm điều đó không?Ồ, người biết điều gì đã xảy ra. Người biết Kinh Thánh. Người đã có họ trong cung điện của chính mình. Các thầy tế lễ ở quanh đó. Không nghi ngờ gì người đã đọc chúng từ khi còn bé. Và tại sao người lại làm điều ngu ngốc như thế?’”

84 Tôi tự hỏi, tối nay, nếu Đấng Christ sẽ đến, hay trên đất nước ngày hôm nay, đang kéo dân tộc này đến sự phán xét, nếu câu hỏi tương tự đó sẽ không được hỏi chăng. Tại sao vậy, phải không? Tại sao chúng ta đang làm những điều này? Tại sao chúng ta làm âm ỉ trong chính quyền, liệu chúng ta có nên đọc Kinh Thánh trước công chúng không, và, tại sao, nếu chúng ta đang đọc tất cả những điều vô nghĩa này? Chẳng phải cha ông chúng ta đã đặt ra hiến pháp này trong trật tự sao? Chẳng phải dân tộc này được sinh ra dựa trên những nguyên tắc của Kinh Thánh sao? Chẳng phải chúng ta ở đây vì tự do tôn giáo, để hành động trong Đức Chúa Trời theo cách chúng ta cảm thấy thích hợp để hành động, cách mà chúng ta tin chắc là Lẽ thật?

85 Nhưng, anh em thấy đấy, chúng ta đã làm điều gì đó giống như họ đã làm lúc đó. Chúng ta đang để mọi thứ, chính trị, nuốt chửng chúng ta, thay vì tôn trọng Đức tin của chúng ta nơi Đức Chúa Trời của chúng ta, và con người mà đã ủng hộ Lẽ thật. Và chúng ta đang để cho nền chính trị của chúng ta điều hành điều đó, và bỏ phiếu trong những thứ như vậy đang làm ô nhiễm đất nước này, và trong khi chúng ta đang đi đến sự phán xét. Đức Chúa Trời sẽ dấy lên, một ngày nào đó, với một vị tiên tri quyền năng, phán trong thế hệ này và—và nói với dân sự, và họ sẽ thấy rằng đó là Đức Chúa Trời đang phán, nhưng họ sẽ không ăn năn.

Nó sẽ giống như nó đã xảy ra lúc đó.

⁸⁶ Ngài phán, “Há không có Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-ên sao? Có phải vì không có Đức Chúa Trời chăng?” Giống như Giê-rê-mi đã nói, “Há không có nhũ hương trong Ga-la-át sao? Há không có thầy thuốc ở đó sao?” Thế thì, họ không thể trả lời điều đó. Tất nhiên, đã có. Ồ, Ngài phán, “Thế thì, tại sao, tại sao người làm điều đó? Tại sao con gái của dân ta không được chữa lành?”

⁸⁷ Bây giờ chúng ta tự hỏi điều đó, tối nay. Tại sao? Há không có Kinh Thánh sao? Há không có Đức Chúa Trời sao? Há không có gì khác biệt sao? Nếu Đức Chúa Trời sẽ mang dân sự đến sự Phán xét, Ngài phải có điều gì đó để phán xét họ. Phải có tiêu chuẩn nào đó.

⁸⁸ Nếu Ngài sẽ phán xét họ bởi giáo hội Công giáo; thế thì nếu họ phán xét họ bởi giáo hội Rô-ma, giáo hội Hy Lạp bị hư mất, những giáo hội Công giáo khác bị hư mất. Nếu Ngài phán xét nó bởi Hy Lạp, thì La-mã sẽ bị hư mất. Nếu Ngài phán xét nó bởi Lutheran, thì Giám Lý bị hư mất. Nếu Ngài phán xét nó bởi Giám Lý, thì Lutheran bị hư mất. Ngài không thể phán xét nó bởi một giáo hội; có quá nhiều tổ chức khác nhau của nó.

⁸⁹ Nhưng Đức Chúa Trời sẽ phán xét thế gian, Ngài phán, bởi Chúa Jêsus Christ. Và Chúa Jêsus Christ là Lời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Ngài sẽ phán xét họ bằng Kinh Thánh này, vì đây là Lời. Đó là tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời. Chúng ta phải cân nhắc với những gì Kinh Thánh nói.

⁹⁰ Và chúng ta tự hỏi tại sao chúng ta có quá nhiều sự lộn xộn, quá nhiều tổ chức, quá nhiều sự khác biệt, chia rẽ tình anh em, và—và mọi thứ. Đó là bởi vì không có Nhũ hương ở Ga-la-át sao? Là vì không có thầy thuốc ở đó sao? Tôi tự hỏi liệu Đức Chúa Trời có hỏi chúng ta câu hỏi đó không?

⁹¹ Vậy thì, không phải—không chính xác là họ không có một Thầy thuốc. Họ đã có. Đức Chúa Trời là Thầy Thuốc. Và đó không phải là bởi vì không có một Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-ên. Có một Đức Chúa Trời. Và họ đã có một nhà tiên tri để hỏi ý kiến, để tìm ra những điều này là gì. Nhưng đó là ý muốn ngoan cố của nhà vua. Điều đó chính xác.

⁹² Và đó là vấn đề của đất nước ngày nay. Đó là ý chí ngoan cố của chính con người. Không phải vì chúng ta không có cùng một Đức Chúa Trời đã vượt qua Biển Đỏ, với dân sự của Ngài, đã nuôi sống họ bốn mươi năm trong đồng vắng. Không phải vì chúng ta không có cùng một Đức Chúa Trời mà chúng ta đã có lúc ban đầu. Đó là cách ngoan cố của chính người ta. Họ không muốn cúi đầu. Họ không muốn có—có liên quan gì đến sự thánh khiết và sự tinh sạch của lối sống Kinh Thánh sống. Họ thà thuộc về giáo hội và ghi tên mình vào một quyển sách, và sống như những người còn lại trên thế giới, hơn là cúi đầu trước những lời hứa và những Điều răn của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Đó là vấn đề ngày nay. Đó là lý do mọi thứ đang diễn ra theo cách của chúng, người ta đi ra khỏi Lời. Anh em sẽ không bao giờ có thể giải quyết được cho đến khi chúng ta quay trở lại trên con đường đúng đắn.

⁹³ Họ đã xây dựng tòa nhà này, đặt góc đá dưới đây ở đâu đó, anh em sẽ không bao giờ có được tòa nhà được xây. Anh em phải được đặt trên nền tảng. Và nền tảng là Kinh Thánh, sự dạy dỗ của các sứ đồ và các tiên tri, và vân vân, của Kinh Thánh.

⁹⁴ Đường lối ương bướng của chính nhà vua. Ông thật sự không muốn—sai xuống đó. Điều đó không được nhiều người ưa chuộng lắm.

⁹⁵ Cách sống chân thật của Đức Chúa Trời chưa bao giờ được ưa chuộng. Nó sẽ không bao giờ được ưa chuộng. “Vì sự rao giảng Tin lành là sự ngu dại đối với những người bị hư mất.” Phao-lô nói, “Tôi không hổ thẹn về Tin lành của Chúa Jêsus Christ, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin.”

Bây giờ chúng ta thấy ở đây rằng nhà vua đã bướng bỉnh.

⁹⁶ Giống như ngày nay, một bệnh nhân sẽ nằm ngay trên một... Điều gì xảy ra nếu một bệnh nhân đến gặp bác sĩ và nằm trên bậc thềm của ông, và anh ta bị một loại—một cơn sốt nào đó mà sẽ giết chết anh ta? Và bác sĩ đến cửa, và nói, “Thưa ông, tôi có thuốc ở trong đây.”

Anh ta nói, “À, tôi không vào.”

“Vào đi, tôi sẽ tiêm cho anh, mũi chích ngừa.”

“Tôi không cần thuốc của ông.”

97 Và nói bấy giờ, “Thưa ông, tôi—tôi có thể giúp ông nếu ông cứ đi vào.”

“Ồ, tôi sẽ không vào.”

98 Và người đàn ông nằm đó trên bậc thềm của bác sĩ và chết; chết trên các bậc thềm của bác sĩ bởi vì anh ta không chấp nhận sự tiêm chủng vì bệnh thương hàn hay là bệnh gì đó, mà anh ta đã có. Anh ta không chấp nhận sự tiêm chủng cho nó, và người đàn ông chết ngay trước trên ngưỡng cửa nhà bác sĩ. Vậy thì, người đàn ông đó...Anh em không thể đổ lỗi cho bác sĩ, nếu ông có thuốc—thuốc mà sẽ—mà sẽ chữa khỏi bệnh, và bác sĩ sẵn sàng cho nó, và nó đã được cung cấp. Và người đàn ông ngồi đó, đến gần ngay trước ngưỡng cửa nhà bác sĩ, và ngồi xuống đó và chết, anh em không thể đổ lỗi cho bác sĩ. Anh em không thể đổ lỗi cho thuốc men. Đó là con người đáng trách; chết trên ngưỡng cửa nhà bác sĩ, với một căn bệnh mà có một loại thuốc được chữa khỏi, có thể chữa khỏi nó, ở bên trong.Ồ, đó chỉ là một câu chuyện ngụ ngôn.

99 Nhưng, anh em biết đấy, Đức Chúa Trời có thuốc men bên trong Vương quốc của Ngài, mà sẽ chữa khỏi mọi bệnh tật tội lỗi trên thế giới, và dân sự ngồi ngay trên bậc cửa nhà thờ. Không chỉ thế, nhưng họ còn ngồi ngay trong bụi, và chết, và bị hư mất và đi xuống Địa ngục, bởi vì họ từ chối nhận thuốc của Bác sĩ. Amen. Đúng vậy. Họ hoàn toàn từ chối uống thuốc của Bác sĩ, do đó họ chết vì những cơn sốt.

100 Và dân sự ngồi trong nhà thờ và nghe những Sứ điệp của Đức Chúa Trời, và tin chúng, và không chấp nhận Nó. Họ sẽ không nói, “Ồ, bây giờ tôi không tin điều đó đúng.” Một số người trong họ sẽ đến, nói và đồng ý với Nó, nói, “Tôi tin Nó đúng,” nhưng anh em sẽ không làm điều đó. Thấy đó, anh em sẽ chết. Chết trong những hàng ghế dài của nhà thờ, bởi vì họ không chấp nhận phương thuốc. Họ sẽ không. Hãy xem, những gì nó làm, nó lấy đi một chút sự—sự ưa chuộng của quần chúng. Nó hầu như đập vào họ một chút.

101 Họ sợ sự Sanh ra mới đó. Anh em biết đấy, bất cứ sự sanh ra nào cũng là một mớ hỗn độn. Tôi không quan tâm nó là gì, nếu nó ở trong một chuồng heo hay một bệnh viện được trang

trí màu hồng, thì đó là một mớ hỗn độn, và sự Sinh ra mới cũng vậy. Nó sẽ khiến anh em làm những điều mà anh em không nghĩ mình sẽ làm. Nó sẽ làm anh em đứng thẩn lên. Nhưng trước khi anh em có thể sống đúng, anh em phải vượt qua sự lộn xộn đó. Đúng vậy. A-men. Trước khi một hạt giống có thể được sinh ra, nó phải chết và thối rữa. Và đó là vấn đề với con người ngày nay, họ không muốn chết và thối rữa với thế gian, để họ có thể được sinh lại bởi Đức Thánh Linh. Đấy, đúng vậy. Họ sợ sự Sinh ra mới đó. Họ—họ sợ hãi.

¹⁰² Nó khiến họ làm những điều mà họ không muốn làm. Nó lấy đi tính đại chúng ra khỏi họ. Nó lấy sự cứng nhắc ra khỏi họ. Ồ, tôi nói với anh em, tôi vui mừng rằng có sự tiêm chủng, tối nay, điều đó sẽ lấy nó ra khỏi anh em, thừa anh em, điều đó sẽ lấy thế gian ra. Nó sẽ làm cho mọi người, tình anh em, liên kết với nhau bất kể sự khác biệt giáo phái. Nó sẽ—nó sẽ làm một bộ đồ bảo hộ lao động choàng tay quanh bộ đồ lễ phục, và la lớn, “Anh ơi, tôi rất vui được gặp anh!” A-men. Chắc chắn! Nhưng anh em... Họ sợ sự tiêm chủng đó. Ồ, chao ôi!

¹⁰³ Thật nguy hiểm từ chối thuốc men của bác sĩ, anh em biết đấy, nếu anh em—nếu anh em định đến với ông. Và chính là e sợ...Nếu anh em từ chối thuốc men, nó là sự nguy hiểm. Anh em có thể chết. Nhưng mà, điều đó, anh em sẽ chết về thể chất, vì không uống thuốc của bác sĩ. Nhưng nguy hiểm hơn biết bao nếu từ chối sự tiêm chủng của Đức Chúa Trời khỏi tội lỗi!

¹⁰⁴ Ở đây cách đây một thời gian, tôi có một cơn đau nhỏ, và người nào đó đã nói với tôi, nói, “Ồ, Billy,” nói, “anh đã giữ niềm tin của mình trong suốt sự đau ốm à?” Nói, “Anh biết đấy, anh tin vào sự chữa lành Thiên nhiên; anh đã giữ niềm tin của mình không?”

¹⁰⁵ Tôi nói, “Không, nó giữ tôi. Không phải ý tưởng về việc tôi giữ nó; nó giữ tôi.”

¹⁰⁶ Khi Huyết của Chúa Jêsus Christ đổ ra trên Đồi Sọ, Đức Chúa Trời đã chuẩn bị. Khi con người phạm tội lần đầu tiên, anh ta đã để lại cho chính mình một vực thẳm lớn mà anh ta đã vượt qua, để lại chính mình không có đường lui. Đức Chúa Trời, giàu lòng thương xót, đã chấp nhận một sự thay thế, và đó là huyết

của một con chiên hoặc một con bò đực, và sự thay thế đó tồn tại trong nhiều năm.

¹⁰⁷ Môi-se đã đứng dưới sự hà hơi của Đức Chúa Trời, khi tội lỗi thậm chí chưa được chia cách, nó chỉ đơn giản được bao phủ bởi huyết của bò đực và dê. Và ông đã có sự—sự vinh hiển của Đức Chúa Trời ở trên ông, cho đến khi ông có thể nói ruồi mòng xuất hiện, ông có thể nói ếch nhái xuất hiện. Bởi vì, một lời là một ý tưởng được bày tỏ, và Đức Chúa Trời đã mang những ý tưởng của Ngài đến với Môi-se, và Môi-se đã phán chúng bằng lời. Và khi Lời được phán ra, cả thế gian được đóng khung bởi Lời của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁸ Trước đây đã có một lần khi tôi bị, trong trường học, bị dấy một ít mực đen trên—trên áo sơ mi của tôi. Mẹ thường bảo tôi cởi áo sơ mi của tôi ra, và nói, “Đưa nó cho mẹ, nhanh lên, con yêu quý,” và mẹ bôi một ít dầu than lên nó. Và tất cả những gì nó đã làm chỉ là rải nó ra, làm thành một đốm to lớn, nơi bà bôi dầu than lên mực. Đó là tất cả những gì bà ấy biết. Đó là điều tốt nhất bà biết.

¹⁰⁹ Nhưng ngày nay thì khác. Họ đã sản xuất một thứ gọi là thuốc tẩy. Và anh em...Đó là một chất hóa học mà hễ khi nào mực đó biến mất trong chất Clorox đó, hay thuốc tẩy, bất kể nó là gì. Khi nó đụng vào chất đó, anh em không thể tìm thấy màu đen đó nữa, chút nào. Điều gì xảy ra với nó? Nhỏ một giọt mực đen vào trong chậu thuốc tẩy, ồ, anh em không có gì cả. Anh em không thể tìm thấy hơi khói nào.

¹¹⁰ Nếu tôi là một nhà hóa học, những—những lời này có thể không hoàn toàn đúng với khoa học, nhưng tôi sẽ nói, nó là gì? “Đó là một chất H₂O, nước, cho một thứ. Rồi có một chất hóa học trong nó, và làm cho nó có màu đen.” Chỉ có một màu nguyên thủy, và đó là màu trắng. Tất cả những màu sắc khác là sự biến đổi từ màu đó. Và bây giờ tôi nói...Và rồi nếu anh em sẽ phá vỡ nó ra từ đó, và có lẽ anh em sẽ nói, “Ồ, nó biến thành một chất a-xít khi nó đụng phải thuốc tẩy. Nó biến thành một thứ a-xít.” Được rồi, sau đó a-xít đã đi đâu? “Chất a-xít đã trở lại...”

Vậy thì, đó là sự đổi màu mà chúng ta đang nói về trong điều này, sự đổi màu.

111 Nói, “Nó trở lại thành các phân tử. Ồ,” nói, “phân tử bốn nhân sáu cộng với chín, tạo nên phân tử H.” Nếu nó sẽ ra bốn cộng sáu cộng tám, nó sẽ ra sao? Màu hồng thay vì màu đen. Rồi nó đi trở lại từ đó thành những nguyên tử. Sau đó, từ các nguyên tử, cộng một cộng với phân tử B2 cộng với ba, tạo thành bốn, mà đặt nó với phân tử H. Có nghĩa gì? Rồi anh em trở lại với màu đen lần nữa. Và rồi khi anh em vượt ra ngoài giới hạn đó, anh em có thể đi đến những điện tử.

112 Từ đó anh em tới đâu? Anh em sẽ phải quay trở lại. Bởi vì đó là một sự sáng tạo, nó phải đến từ một Đấng Tạo Hóa. Anh em phải làm điều đó. Do đó, nó đã đi trở lại với Đấng Tạo Hóa của nó. Sự đổi màu đó đã có trong mục đó, nó có thể không bao giờ trở lại nữa.

113 Bây giờ, Đức Chúa Trời đã thấy rằng huyết của bò đực và dê không thể lấy đi tội lỗi. Ngài không bao giờ chế tạo, nhưng Ngài đã tạo ra một chất hóa học trong Huyết của Chúa Jêsus Christ. A-men. Tội lỗi đó đã từng được xưng nhận một cách đúng đắn; anh em—anh em thậm chí không lấp chỗ trống đó, anh em lấy đi khoảng trống đó hoàn toàn, và Đức Chúa Trời thậm chí không biết rằng anh em đã từng phạm tội. Đúng thế. Ngài phán Ngài “đặt chúng vào Biển Quên Lãng,” để không còn nhớ chúng chút nào chống lại anh em nữa. Rồi những người nam và người nữ đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, như các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời, chính bản chất của Đức Chúa Trời trong lòng họ.

114 Hội thánh ngày nay ở đâu, thưa anh em? Điều gì đã xảy ra với hội thánh? Khi mà, chúng ta có thể thấy rằng Huyết của Chúa Jêsus Christ đã tha tội, đến nỗi Đức Chúa Trời thậm chí không nhớ chúng ta đã phạm tội. Thế thì, “Các ngươi nhơn Danh Ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, Ta sẽ làm cho.” Chuyện gì vậy? Đó là bởi vì người nào đó đã không tích lũy những lời Kinh Thánh này cho dân sự. Đây là điều duy nhất mà tôi có thể hình dung đã được thực hiện, bởi vì sự chữa lành của Đức Chúa Trời vẫn không hề thay đổi. Vậy thì, thật nguy hiểm nếu từ chối sự tiêm chủng của bác sĩ, hướng chỉ là của Đức Chúa Trời!

115 Bây giờ làm thế nào con người tìm thấy thuốc men, dù sao

đi nữa, để có tác dụng trên con người? Anh em biết các nhà hóa học, hay—hay các nhà khoa học làm gì không? Họ lấy một căn bệnh, và tìm ra loại vi trùng nào trong nó, rồi họ lấy một loại chất độc nào đó, thuốc giải độc, và vân vân, đủ chất độc để giết chết bạn, và đủ thuốc giải độc để ngăn nó làm điều đó, và họ tiêm nó trước tiên vào một con chuột lang. Họ truyền cho con chuột lang cái bệnh mà anh em mắc phải. Và sau đó họ cho thuốc vào trong con chuột lang, và nếu con chuột lang sống sót, thì họ đưa nó cho anh em. Vì vậy đó là một điều hoàn toàn được chấp nhận, anh em biết đấy; đưa nó cho con chuột lang và xem thử nó có thể tiếp nhận nó không, và, nếu chuột lang không chết, thì họ cho anh em dùng nó. Không phải tất cả—không phải tất cả mọi người được tạo ra giống như những con chuột lang, anh em biết đấy, vì vậy nó—nó giết chết một số người và—và giúp cho những người khác.

¹¹⁶ Nhưng có một điều về sự tiêm chủng này mà Chúa Jêsus Christ ban cho, nó giúp ích cho mọi người. Nó không phải là một phương thuốc; đó là một sự chữa lành.

¹¹⁷ Anh em đã nghe người ta nói ngày nay, “Kẻ giết người số một là bệnh tim.” Tôi—tôi khác với họ; không khác biệt. Tôi chỉ khác biệt bởi vì tôi biết nó sai. Kẻ giết người số một là căn bệnh tội lỗi. Đúng, không—không phải bệnh tim chút nào, chính là căn bệnh tội lỗi.

¹¹⁸ Anh em biết đấy, một số người nói, “Ồ, bây giờ, Anh Branham, tôi tin rằng anh đã phóng đại ở đó một chút. Vậy thì cho phép tôi hỏi anh em đôi điều. Một người phải phạm tội; tôi chỉ phải phạm tội một chút mỗi ngày.” Đó là bởi vì anh em chưa bao giờ được tiêm chủng. Chỉ thế thôi. Thấy không? Ừ-m. Vâng. Anh em chưa bao giờ thử dùng phương thuốc chữa lành của Đức Chúa Trời. Đúng vậy. Nếu anh em muốn làm điều đó, thì anh em sẽ không làm nó.

¹¹⁹ Nói, “Tôi chỉ có hút thuốc. Điều gì đó cứ làm cho tôi hút thuốc.” Hãy thử tiêm chủng một lần, và tìm hiểu xem—xem nó có tác dụng hay không. Anh em nói, “Tôi—tôi thật sự không thể làm điều này. Tôi—tôi...” Ồ, anh em chỉ—anh em chỉ nhận lấy

độc tố của Đức Chúa Trời một lần và thấy nó làm thế nào với anh em.

120 Một phụ nữ đã nói với tôi cách đây không lâu. Tôi đã nói về việc cô ấy mặc những quần áo tầm thường đáng xấu hổ này. Và cô ấy nói, “Vậy thì, Anh Branham, hãy để tôi nói với anh, anh không có quyền nói điều đó. Chúng tôi có quyền mặc quần đùi nếu chúng tôi muốn.”

121 Tôi nói, “Tôi nghĩ đúng vậy. Nhưng nếu chị là Cơ-đốc nhân, chị sẽ không muốn mặc chúng.” Cô ấy nói, cô ấy nói...

122 Và cô ấy nói, “Ồ, nào hãy đợi, Anh Branham.” Cô ấy nói, “Anh biết đấy, họ không may loại quần áo nào khác ngoài những bộ đồ gợi cảm kia, và vân vân, như thế.”

123 Tôi nói, “Họ vẫn có hàng hóa vải và làm máy may. Không có bào chữa gì cả.” Đúng thế.

124 Đó là bởi vì họ không muốn nhận sự đầy dẫy của Đức Thánh Linh, sự thánh khiết trong buổi nhóm trại, được Đức Chúa Trời cứu, điển hình thuở xưa. A-men. Đúng vậy.

125 Trước đây thường sai khi làm những điều đó. Nó vẫn sai! Đúng thế. Nhưng vấn đề là gì, có điều gì đó đã xảy ra. Trước đây thường có điều đó—rằng những người mà sẽ hành động như thế, họ thậm chí đã bị dứt phép thông công khỏi xã hội; bây giờ họ không thể được mang vào xã hội cho đến khi họ làm điều đó. Và vì vậy, anh em thấy, điều đó tùy thuộc vào tấm lòng của anh em ở đâu, kho báu của anh em cũng ở đó; hay kho báu của anh em ở đâu, tấm lòng của anh em, cũng ở đó. Anh em phải nhớ, rằng, nếu anh em yêu Chúa hết lòng, anh em sẽ sống trong sạch và tinh khiết.

126 Vợ tôi và tôi đã đi qua siêu thị, ở đây cách đây một thời gian. Chúng tôi đã thấy một điều lạ, một người phụ nữ mặc áo váy. Đó là một điều lạ ở đất nước chúng ta. Và Meda nói với tôi, cô ấy nói, “Bill, em biết điều đó, họ, một số người nữ hát trong dàn hợp xướng ở các nhà thờ ở đây.” Và cô ấy nói, “Em biết họ.” Và cô ấy nói, “Vậy thì, tại sao, điều gì khiến họ như thế?”

127 Tôi nói, “Ồ, em thấy đấy, em yêu,” tôi nói, “là một nhà truyền giáo, như bản thân anh,” tôi nói, “chúng ta—chúng ta đến từ một

đất nước khác.”

Cô ấy nói, “Gì hả?”

Tôi nói, “Chúng ta thuộc về một đất nước khác, một dân tộc khác.”

Cô ấy nói, “Chúng ta không phải là người Mỹ sao?”

¹²⁸ Tôi nói, “Chúng ta sống ở đây, nhưng đây không phải là nhà của chúng ta. Chúng ta là những người hành hương. Chúng ta đang tìm kiếm một Thành phố, Mà Đấng Xây Dựng và Đấng Tạo Dựng là Đức Chúa Trời. Tôi đã đi vào Phần Lan; tôi đã thấy cách họ hành động ở Phần Lan. Tôi đã đi vào, và đi xuống nước Đức; Tôi đã thấy cách họ có linh nước Đức. Tôi đã đi xuống Thụy Sĩ; họ đã có linh Thụy Sĩ. Tôi đến nước Mỹ; họ có một linh nước Mỹ.”

Cô ấy nói, “Ồ, thế thì, còn chúng ta thì sao?”

¹²⁹ Tôi nói, “Chúng ta được sinh ra từ Trên, Trời, nơi mà sự tinh sạch, và thánh khiết, và sự công bình, và sự thật thà.” Vâng. Tôi nói, “Cho nên, những người xưng nhận điều đó, không nhìn vào những việc thuộc về thế gian. Nhưng chúng ta nói rõ ràng, bởi đời sống của chúng ta và cách chúng ta sống, rằng chúng ta có một Đức Chúa Trời, chúng ta có một Vương quốc, chúng ta có một nơi mà chúng ta đang đi. Và đây không phải là nhà của chúng ta.” A-men.

¹³⁰ Chao ôi, tôi thích điều đó! Tôi bắt đầu cảm thấy khá sùng đạo ngay bây giờ. Vâng, thưa quý vị. Tôi tin vào sự cứu rỗi Đức Thánh Linh, điển hình thuở xưa này.Ồ, thưa anh, chị em, nó làm điều gì đó với anh em. Cùng một Đức Chúa Trời, đã sống một thời, vẫn sống cho đến ngày nay. Sự dạy dỗ giống như vậy của Ngài, sự thánh khiết giống như vậy của Ngài, cứ sống tối nay giống như nó đã từng sống, thật giống như vậy. Vâng, thưa quý vị. Để ý, dân sự đã xa rời sự dạy dỗ của Nó, chỉ thế thôi. Vâng. Bây giờ, vâng, thưa quý vị.

¹³¹ Số một của chúng ta...Bệnh tim không phải, điều chính yếu giết chết nhiều người ngày nay. Đó là số một: căn bệnh tội lỗi. Và tội lỗi là sự không tin. Không tin vào điều gì? Kinh Thánh. Đúng vậy. Vâng, đó là căn bệnh số một: căn bệnh tội lỗi, giết chết con người ngày nay, cả về mặt thuộc linh và...Và điều đó sẽ khiến họ

giết chết họ, dĩ nhiên, bởi vì họ đã có thể chứng minh rằng người đàn ông giữ mối hận thù, và những người đàn bà mà làm âm ỉ lên và nóng nảy, và đánh nhau và tranh cãi, họ chết. Nó sẽ gây ra ung thư, nốt sùi, mọi thứ khác sẽ xâm nhập, ung nhọt lở loét.

¹³² Thấy đó, anh em được làm cho hạnh phúc và tự do. Anh em được tạo ra để sống giống như con cái trước mặt Cha mình, và—và biết rằng Ngài làm cho mỗi ngày, mọi thứ đều phù hợp với anh em mỗi ngày. Vâng, thưa quý vị.

¹³³ Dân sự chỉ sợ sự Sanh ra mới này. Chỉ thế thôi. Họ sợ đến với điều đó, bởi vì nó sẽ làm họ khó chịu. Nó sẽ khiến bạn bỏ chơi lô tô, bỏ chơi những máy đánh bạc này. Nó sẽ khiến anh em ở nhà vào tối thứ Tư, từ buổi nhóm cầu nguyện, để xem *Chúng Tôi Yêu Lucy* và tất cả những điều điên rồ khác mà Hollywood đã có, và họ những trò đùa bẩn thỉu mà đã nứt ra ở đó. Và nó sẽ làm—nó sẽ làm cho anh em để tóc dài ra, dài ra. Nó sẽ làm cho anh em hành động như một quý bà. Nó sẽ làm cho một người bỏ thuốc lá, rồi ở trong nhà thờ như những chấp sự. Nó sẽ làm cho dân sự bỏ nói dối, ăn cắp. Nó sẽ làm điều gì đó cho bạn. Nó sẽ tẩy sạch anh em và ban cho anh em sự cứu rỗi mà không có gì trên đời có thể giải thích điều đó cho anh em, bởi vì anh em biết mình đã ở đó khi nó xảy ra. Vâng, thưa quý vị.

¹³⁴ Bây giờ, như tôi đã nói cách đây một lát, khi Đức Chúa Trời... Khi con người tìm thấy thuốc men, điều mà họ làm, họ tìm kiếm phương thuốc này. Sau đó họ tìm thấy bệnh này, rồi họ tiêm nó vào một con chuột lang và xem thử chuột lang có sống sót không.

¹³⁵ Bây giờ, khi Đức Chúa Trời sẽ mang sự tiêm chủng này xuống mà tôi đang nói đến tối nay, nhũ hương này của Ga-la-át, Ngài đã không tìm một con chuột lang. Ngài đến chính Ngài. A-men. Cách duy nhất Ngài có thể làm, là đến trong hình thức của Con Ngài, và đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, để nhận lấy nọc độc của sự chết. Ngài đến để chết. Cách duy nhất Ngài có thể chết... Ngài không thể chết như một linh, như một con người. Vì vậy Ngài đã được hình thành một thân thể gọi là Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ngự trong thân thể này, làm cho chính Ngài là Em-ma-nu-ên trên đất, để cất tội lỗi của con người đi. Đó là chất hóa học mà có trong Huyết đó.

¹³⁶ Người nào đó nói, “Ngài là người Do Thái.” Ngài không phải là người Do Thái. Một số người trong họ nói, “Ngài là dân Ngoại.” Ngài không phải là dân Ngoại.

¹³⁷ Ngài không hơn gì Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói rằng, “Chúng ta được cứu bởi Huyết của Đức Chúa Trời.” Dòng máu đến từ giới tính nam. Chúng ta biết điều đó. Huyết sắc tố không có trong phái nam; phái nữ chỉ là trứng. Đúng vậy.

¹³⁸ Giống như tôi đã nói ở đó, giống như mùa xuân. Những chim mẹ già này đang xây tổ ở ngoài đây, và để trứng. Một số trong chúng cũng sẽ nằm ấp một ổ trứng mà sẽ không bao giờ nở. Tại sao? Nó—nó có thể để một ổ đây trứng, và nó có thể nằm trên chúng và thật trung thành. Nó có thể lật trứng mỗi ngày, và ở lại đó không ăn, cho đến khi nó trở nên rất tội nghiệp hầu như không thể bay ra khỏi tổ. Cho dù nó chăm sóc chúng như thế nào đi nữa, và nó vỗ về chúng như thế nào đi nữa, và nó trung thành với chúng như thế nào đi nữa, chúng sẽ không bao giờ nở ra. Tại sao? Nó đã không ở với con trống, và chúng không sanh ra con, do đó chúng sẽ chỉ nằm đó và thối rữa.

¹³⁹ Đó là vấn đề với nhiều hội đồng của chúng ta. Đó là vấn đề với buổi nhóm trại của chúng ta, nhiều người trong số họ ngày hôm nay, và các hội nghị của chúng ta. Chúng ta nhận được gì? Một đám thú cưng và những thầy giảng nhu nhược mà nên...Ồ, đó là một sự ô nhục. Và đến đó bởi vì người đó có một chút uy tín, hay một chút học vấn, đẩy họ lên trên điều gì đó. Tôi muốn, chao ôi, điều duy nhất chúng ta cần ngày hôm nay là một...Chúng ta có một ổ đây trứng thối.

¹⁴⁰ Những gì chúng ta cần là một thời gian làm sạch tốt tổ cũ, mọi cách từ đó, mà sẽ đẩy nó ra ngoài, cho đến khi chúng ta có những người nam và người nữ được đầy dẫy Đức Thánh Linh; đó là được ở với Người Bạn Đời, Chúa Jêsus Christ, và được đầy dẫy Thánh Linh mà đã được Ngài làm phép báp-têm. Đúng vậy. Rồi chúng ta có Sự sống trong trại. Vâng, thưa quý vị. Độc tố, họ sợ Nó.

¹⁴¹ Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, khi Ngài được sanh ra, một số người trong họ đã nói, “Ồ, vậy thì, Ngài là, Ngài—Ngài là trứng của Ma-ri.” Ngài không phải. Nếu Ma-ri phải có trứng

đó xuống qua ống dẫn và đến tử cung, phải có một cảm giác, vì vậy anh em thấy những gì anh em đặt Đức Chúa Trời làm? Ngài cũng không, không có phần trong việc đó.

¹⁴² Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, đã phủ bóng trinh nữ Ma-ri, và tạo ra những tế bào trong tử cung của nàng, và sanh ra một Người là Em-ma-nu-ên, chính Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, mà không có sự giúp đỡ nào từ bất cứ ai. Ngài là Đấng Tạo Hóa đã tạo nên con người đầu tiên. A-men. Ô, chào ôi! Ngài đấy. Ngài đứng đó. Vâng, thưa quý vị. Và rồi Ngài đã làm điều đó để Ngài có thể nhận sự tiêm chủng.

¹⁴³ Bất cứ nhà khoa học giỏi nào, bác sĩ giỏi nào tìm thấy một căn bệnh, một số người trong họ sẽ đi qua một trại tù và kiếm người nào đó để thử điều đó, điều đó sẽ có cuộc sống trong tù. Nếu anh ta sống sót sau sự tiêm chủng, ồ, thế thì chất độc không giết chết anh ta, người đó có thể đi tự do nếu anh ta sẵn sàng để nhận lấy sự tiêm chủng. Những người tù chờ đợi điều đó. Ô, đó là một bác sĩ mà sự thuốc men của mình.

¹⁴⁴ Nhưng, anh em biết đấy, Đức Chúa Trời không sợ thuốc men của Chính Ngài. [Băng trống—Bt.] ...trong máng cỏ, một người đang đứng trên bờ sông Giô-đanh. Khi sự tiêm chủng rơi xuống đó, ông đã thấy nó giống như một chim bồ câu từ Trời bay xuống, và Ngài đã được tiêm chủng. Và một Tiếng phán, “Này là Con yêu dấu của Ta trong con Ta vui lòng ngự vào.” A-men. Đức Chúa Trời ở trong con người. Đó là sự tiêm chủng. Đức Chúa Trời ở trong con người. Thế gian đã quan sát Ngài. Mọi sự cám dỗ, Ngài đã chịu đựng nó. Khi họ khạc nhổ vào mặt Ngài, nhổ râu và khạc nhổ vào Ngài, nó đã chịu đựng sự cám dỗ. Trong những giờ thử thách, nó đã chịu đựng sự cám dỗ. Nó đã chịu đựng! Sự tiêm chủng mà Ngài đã nhận tại sông Giô-đanh, nó đã nắm giữ. Nó được hiệu lực trong thời đại được nhiều người biết đến.

¹⁴⁵ Có vấn đề gì với nhiều—nhiều giáo hội ngày nay, Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho họ, họ bắt đầu...Và đó là điều đang làm tổn thương những người Ngũ Tuần của chúng ta. Họ, họ nên trở lại giống như cha ông chúng ta, với một cái chảo thiếc hoặc một cái trống cơm, đặt ở góc nào đó, đánh cái trống cơm; hơn là nó sẽ nằm những nhà xác lớn này mà chúng ta đang xây dựng ngày

nay, cố gắng làm theo kiểu người khác. Những gì chúng ta cần là sự tuôn đổ điển hình thuở xưa của Đức Thánh Linh, điều đó sẽ làm sạch anh em, kể cả anh em mục sư của giáo hội Ngũ Tuần. Đúng vậy.

¹⁴⁶ Bây giờ, sự việc của nó là, rằng khi Đức Thánh Linh giáng xuống trên Chúa Jêsus, vào ngày Ngài làm phép báp-têm, Ngài đã được tiêm chủng. Chúng ta đã nhìn xem Ngài trong giờ thử thách. Khi ma quỷ cố gắng cho Ngài tất cả các vương quốc của thế gian, Ngài đã làm gì? Ngài đã ở lại đúng với Lời. A-men.

¹⁴⁷ Điều tôi tự hỏi ngày hôm nay, rằng nhiều anh em ở ngoài trên cánh đồng thuộc linh kể từ buổi nhóm phục hưng ngày sau rốt này...Tại sao vậy, khi bạn nhận được một vài đồng xu hay một sự thay đổi bộ quần áo, bạn quá quan trọng để đi đâu đó, cũng vậy, ồ, điều gì đó khác, và bạn phải có điều gì đó lớn hơn người khác? Nó trở thành một cuộc tranh giành quyết liệt vất vả thường xuyên. Thật là xấu hổ. Đức Chúa Trời muốn con người sẽ tự hạ mình, và hạ mình xuống ở đó tiến đến chỗ, người nào đó mà Ngài có thể nói chuyện với. Nhưng nó trở thành một cuộc tranh giành quyết liệt như vậy, mọi người đang cố gắng để có được điều gì đó lớn hơn người khác. Đó là một...Và, hãy xem, họ không thể chịu đựng được uy thế của sự căm dỗ đó của Sa-tan.

¹⁴⁸ Nhưng Chúa chúng ta đã đứng vững trước sự cám dỗ. Sự tiêm chủng đã có hiệu lực. Khi thời điểm đến, có một cuộc tranh luận về Kinh Thánh, Ngài ở lại chính xác với Lời. Sa-tan nói, “Có lời chép rằng.”

Ngài phán, “Cũng có lời chép rằng.” Ồ, thật là...Vinh hiển thay! Đức Chúa Trời ở trong con người, đấy.

¹⁴⁹ Ngài đã có gì? Ngài đã có điều gì đó với Ngài để hỗ trợ mọi lời Ngài đã nói. Ngài phán, “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Nhưng nếu các ngươi không thể tin Ta, hãy tin—hãy tin những công việc mà Ngài làm qua Ta.” Ồ, chào ôi! Thế đấy.

¹⁵⁰ Những gì chúng ta cần là những người nam và người nữ như thế, ngày nay, mà có thể bịt miệng thế gian, bởi những dấu hiệu của Đức Thánh Linh. Chúng ta cần một buổi nhóm trại như thế.

Chúng ta cần một sự đảo lộn, một sự lay chuyển, rất nhiều thế gian và những thứ bên ngoài hội thánh, điều đó đến trong những ngày sau rốt này. Tiền bạc đang rải ra khắp đất nước, và những thứ lớn, điều đó khiến tâm trí dân sự hướng về những điều lớn lao thay vì vào Đức Chúa Trời. Thỏa hiệp, thỏa hiệp với Kinh Thánh! Bất cứ anh em nào đã bắt đầu đi theo con đường đó, nhưng họ trở nên nổi tiếng trong tổ chức nào đó, thỏa hiệp trên những gì người đó tin.

¹⁵¹ Dòng máu đó không chảy trong một người được sinh ra từ Đức Thánh Linh, chân chính. Tất cả ma quỷ trong địa ngục không thể đánh đổ người về Lời đó. Người ấy sẽ đứng trên Điều đó bất kể điều gì. A-men. Phao-lô nói, “Không có điều gì hiện tại hay tương lai, việc hầu đến, hay bất cứ điều gì, có thể phân rẽ chúng ta khỏi tình yêu thương của Đức Chúa Trời.” Sự sinh ra chân thật của Đức Thánh Linh đến trong một người, người đó là con trai của Đức Chúa Trời. Không có hố sâu ngăn cách giữa người và Đức Chúa Trời. Người đó là con trai của Ngài trong sự Hiện diện của Ngài. A-men. Tôi thích điều đó. Tôi biết điều đó đúng. Được rồi.

¹⁵² Chúng ta thấy rằng trong thời đại của sự căm dỗ, vì những điều thuộc về thế gian, sự tiêm chủng đã được tổ chức. Trong một thì giờ bị gọi là thánh quá máu hay—hay bị làm trò cười, bịt một miếng giẻ quanh mặt Ngài, mắt Ngài, và đánh vào đầu Ngài bằng một cây gậy, nói, “Bây giờ nếu Người là tiên tri, hãy nói cho chúng ta biết ai đã đánh Người.” Những người lính La-mã, họ đã thấy Ngài đọc biết ý tưởng của dân sự. Để đứng ra và...

¹⁵³ Nếu Ngài đứng ở đây tối nay, Ngài sẽ nhìn quanh và nói với người đàn bà đó điều gì không ổn với bà, và những gì là *điều này* và *điều kia*. Đó là cách Ngài đã làm. Đó là cách Ngài vẫn làm, bởi vì Ngài không thay đổi. A-men. Anh em không vui sao? Đó là một Đức Chúa Trời hằng sống. Rằng một người có thể rơi xuống từ mái nhà, và sự sống đi ra khỏi người đó; và một người đang đứng đó với Đức Chúa Trời ở trong người, có thể nằm sấp chính mình trên người đó, và người đó đã sống lại. Cũng chính Đức Chúa Trời đó đang sống tối nay. A-men. Ngài là Đức Chúa Trời không thay đổi. Hội thánh cần sự tiêm chủng. Đúng vậy.

¹⁵⁴ Như David duPlessis đã từng nói, Đức Chúa Trời không có cháu nội. Đúng vậy. Nơi mà các anh em Ngũ Tuần của chúng ta đang trở nên, con cái của họ đi vào nhà thờ và chỉ nói, “Ồ, chúng tôi là người Ngũ Tuần bởi vì bố là vậy.” Nếu cha là người Ngũ Tuần, và đã nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, anh em sẽ phải nhận Nó giống như cách cha đã có. Ngài không có cháu. Ngài chỉ có các con trai và các con gái, không phải cháu trai và cháu gái; chỉ—chỉ các con trai và con gái. Đó là thật.

¹⁵⁵ Vì vậy anh em phải làm điều giống như họ đã làm vào Ngày Lễ Ngũ tuần. Anh em phải có kinh nghiệm giống như vậy. Anh em phải có điều giống như họ đã có. Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi chương trình của Ngài. Ngài không bao giờ thay đổi đường lối của Ngài. Ngài cứ làm giống như vậy mọi lúc. Cách Ngài đặt ra chương trình của Ngài, nó phải tuân theo điều đó mỗi lần. Nó phải giống như vậy. Và nếu anh em sẽ làm điều tương tự, những kết quả tương tự sẽ đến. A-men. Đúng thế.

¹⁵⁶ Vậy thì chúng ta thấy, nó đã giữ vững trong thời giờ cám dỗ. Nó đã đứng vững khi mọi thứ đang diễn ra sai trật. Nó đã giữ vững khi tất cả bạn bè của Ngài lia bỏ Ngài. Ngài vẫn nắm giữ, sự tiêm chủng có giá trị. Rồi ma quỷ nghĩ, “Ta đã có được Ngài bây giờ.” Ngài bắt đầu đi lên Đồi Sọ, Huyết chảy ra từ thân thể Ngài. Áo choàng của Ngài quấn quanh Ngài, một vệt Huyết to. Ma quỷ phải nói, “Ta đã có Ngài bây giờ. Đó không thể là Đức Chúa Trời. Không, không. Đó không thể là Ngài, nếu Ngài để cho những người lính khạc nhổ vào mặt Ngài, nếu Ngài để cho họ giật râu ra khỏi mặt Ngài, nếu Ngài để cho họ thách thức Ngài thấy một khái tượng và Ngài đã không làm điều đó. Và bây giờ ở đây Ngài đi lên đồi, mang theo cây thập tự đó, ta sẽ có Ngài trong vài phút.”

¹⁵⁷ Con ong sự chết đó đáp xuống, và bay vòng quanh, để chích Ngài. Anh em biết đấy, giống như bất kỳ con ong nào, nó có một cái vòi trong đó. Nhưng, anh em biết đấy, Đức Chúa Trời đã chuẩn bị một xác thịt lúc đó, đó là xác thịt của Đức Chúa Trời. Khi cái nọc đó đã từng neo trong Con Đức Chúa Trời đó, vào Emma-nu-ên; khi nó tự rút ra, nó không còn cái nọc nào nữa. Ngài đã lấy ngay cái nọc độc ra khỏi sự chết. Không lạ gì Phao-lô có thể

nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, chiến thắng của mày ở đâu? Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, Đấng ban cho chúng ta sự chiến thắng qua Đức Chúa Jê-sus Christ của chúng ta.”

¹⁵⁸ Nó có thể chích Ê-li, và chết, nó có thể chích Ê-li và vẫn còn nọc độc của nó. Nhưng, anh em biết đấy, nếu một con ong—nếu một con ong đã từng đốt đủ sâu, nó không thể chích nữa, nó rút vòi ra. Vì vậy không có xác thịt con người mà nó có thể neo vào. Ô, chao ôi! Không ai mà nó có thể neo vào. Nhưng khi nó đưa vòi nọc độc vào Em-ma-nu-ên lần đó, nó đã đánh mất vòi của mình. Cảm ơn Chúa! Vâng, thưa quý vị, nó đã thất bại về điều đó. Vâng, thưa quý vị.

¹⁵⁹ Họ đã tìm ra chất độc được giữ lại. Họ nói, “Nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá.” Thầy tế lễ thượng phẩm, chức sắc lớn của giáo hội, đã nói, “Hãy nói rõ ràng với chúng tôi bây giờ. Nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá và cứu chính Ngài,” và vân vân. “Hãy để chúng tôi xem Ngài có phải là Con của Đức Chúa Trời không.” Ngài không hề mở miệng Ngài và nói một lời.

¹⁶⁰ Bây giờ chúng ta thấy rằng Ngài đã chết. Ngài thật sự đã chết. Ngài đã chết cho đến khi mặt trời và mặt trăng nói rằng Ngài đã chết. Tất cả thiên nhiên đã nói Ngài đã chết. Trái đất rung chuyển, nó cảm thấy ớn lạnh. Và khi họ nhìn thấy chính Đức Chúa Trời đã dựng nên trái đất, đang treo trên đỉnh trái đất, và Huyết của Em-ma-nu-ên đang nhỏ xuống mặt đất. Không ngạc nhiên khi Ngài đã chết. Ngài đã chết cho đến khi mọi thứ nói rằng Ngài đã chết.

¹⁶¹ Và rồi chúng ta sẽ thấy, trước khi Ngài chết, Ngài đã phán, “Các ngươi hãy phá hủy đền thờ này, và Ta sẽ làm cho nó sống lại vào ngày thứ ba. Các ngươi sẽ không bao giờ có thể phá được nó. Hãy phá hủy nó, và Ta sẽ mang nó trở lại vào ngày thứ ba.”

¹⁶² Họ đặt một người canh gác xung quanh, để tìm thấy sự tiêm chủng sẽ có giữ được không. Họ đã thấy nó chịu được qua sự cám dỗ của tội lỗi. Nó đã giữ qua sự nghèo nàn. Nó chịu được qua sự giàu có. Nó đã cầm cự qua tất cả các loại cám dỗ. Nó vẫn đứng vững. Nhưng bây giờ nó ở trong sự chết, nó sẽ làm gì bây giờ?

163 Nhưng vào buổi sáng Phục sinh, ồ, chao ôi, ngay trước khi mặt trời mọc lên, sự tiêm chủng đó đã có tác dụng. Và, khi nó làm vậy, sự chết đã phá vỡ những rào cản của nó, mờ mả mờ ra, và Ngài đã sống lại vào ngày thứ ba và thăng thiên lên nơi Cao. Nó cho thấy rằng sự tiêm chủng đó là sự tiêm chủng của Sự sống Đời đời. Bạn không thể hủy diệt nó. Ngay cả lòng của âm phủ cũng không thể chứa được nó. Mồ mả không thể giữ được. Sự chết không thể nắm giữ nó. Không gì có thể nắm giữ nó. Nó sẽ sống lại.

164 Chúa Jêsus Christ đã phán, “Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta, và Ta sẽ làm cho sống lại vào ngày sau rốt.” Ha-lê-lu-gia! Một người đàn ông hay một người đàn bà đã được tiêm chủng với Điều này, không thể ở lại trong mồ mả. Không mồ mả nào có thể giữ được người công bình. Không địa ngục nào có thể giữ được nó; không có mồ mả, không gì khác. Chúa Jêsus Christ đã hứa sẽ khiến nó sống lại vào Ngày đó. A-men. Ồ, tôi rất vui về điều đó, sự tiêm chủng đó. Anh em biết đấy, vào buổi sáng Phục sinh nó đã được chứng minh.

165 Anh em có biết nó là gì không? Đó là một điều tuyệt vời như vậy, cho đến nỗi một trăm hai mươi người muốn được tiêm chủng. Bây giờ, nếu Ngài có thể giữ qua sự cám dỗ, có một trăm hai mươi người biết rõ về Ngài, họ muốn sự tiêm chủng đó. Vì vậy ngay lúc đó Ngài phải đi đến phòng thí nghiệm và chuẩn bị huyết thanh, vì vậy Ngài phán, “Các người hãy đi lên đó đến thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi Ta có được nó, tất cả công thức đã được định sẵn. Ta sẽ ban Nó xuống cho các người.” Vì vậy họ đi lên để chờ đợi.

166 Hội thánh Cơ-đốc giáo nên được điều hành như thế nào, nó sẽ thực hiện loại tiêm chủng gì? Điều gì, sự tiêm chủng sẽ là gì? Họ sẽ làm như thế nào? Điều gì sẽ xảy ra? Tất cả họ nên đi đến thần học viện và học để có bằng Tiến sĩ Triết học và Tiến sĩ Luật? Nên có một linh mục nào đó đi lên đường với một bánh xốp trong tay, và lè lưỡi ra và nhận tiệc thánh, và chính là điều đó không?

167 “Nhưng có tiếng từ Trời đến,” sự tiêm chủng đang trên đường đến, “như một cơn gió thổi ào ào, và Nó đầy khắp nhà nơi họ đang ngồi. Những chiếc lưỡi chẻ ra đậu trên họ, giống như Lửa.

Và tất cả họ đều được đầy đầy Đức Thánh Linh, và bắt đầu nói các thứ tiếng khác, theo như Thánh Linh cho họ nói.”

168 Anh em có bao giờ nhìn thấy đèn thờ cũ, bức tranh của nó không? Có một cánh cửa nhỏ đi ra ngoài, đi lên cầu thang, đi lên phòng trên. Họ đóng cửa và đi vào, bởi vì họ sợ.

169 Nhưng tôi đang nói với anh em, khi họ được tiêm chủng giống như một con bò tơ có nhãn tươi mới, họ không thể giữ được nó. Không, thưa quý vị. Ra khỏi căn phòng đó, ông đi ra những đường phố. Ông đã được tiêm chủng. Sự chết, địa ngục, sự bất bớ, bị cười nhạo, bị chế giễu, không có gì quan trọng đối với ông, ông đã được tiêm chủng. A-men. Ồ, chao ôi!

170 Hãy lắng nghe Phi-e-rơ đang đứng trên đó. Họ bắt đầu hỏi, “Có nhũ hương nào nữa ở Ga-la-át chăng? Có nhũ hương nào nữa ở Ga-la-át chăng? Há không có thầy thuốc ở đó sao?” Ồ, vâng, chúng ta có nhiều nhũ hương ở Ga-la-át. Chúng ta có nhiều thầy thuốc.

171 Trong ngày đó, Tiến sĩ Si-môn Phi-e-rơ, ông là thầy thuốc. Ông nói, “Tôi sẽ viết cho anh em một toa thuốc. Tôi sẽ nói với anh em. Và đây là toa thuốc Đòi đòi, bởi vì nó sẽ dành cho anh em, và cho con cái của anh em, và cho họ là những người ở xa. Thành thật mà nói, đó là dành cho mỗi người mà sẽ kêu cầu, Chúa là Đức Chúa Trời của anh em sẽ gọi, ‘Ta sẽ ban nó cho người đó.’”

172 Nói, “Chúng ta có thể làm gì để được tiêm chủng?” Đó là chỗ ấy. “Chúng ta có thể làm gì để được tiêm chủng?”

173 Ông nói, “Tôi sẽ viết đơn thuốc.” Ông nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong các ngươi, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus Christ để được tha tội mình, và các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì toa thuốc này dành cho các ngươi, và cho con cái của các ngươi, và cho họ là những người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Ồ, chao ôi!

174 Anh em biết gì không? Khi một bác sĩ tìm thấy một phương thuốc cho một căn bệnh; và ông ấy viết ra một toa thuốc, và một tay lang băm nào đó nắm giữ nó và đi thêm một chút thứ này và bớt một chút thứ này ra khỏi nó, anh ta hoặc sẽ giết bệnh nhân

hoặc—hoặc làm điều gì đó với nó. Đơn thuốc ấy thậm chí không có đủ thuốc để làm bất cứ điều gì tốt. Nếu không, nó làm cho anh em rất yếu đến nỗi sẽ không giúp được bệnh nhân.

¹⁷⁵ Và đó là vấn đề với nhiều nhà nghiên cứu thần học viện ngày nay. Họ lấy toa thuốc ra, và thêm vào điều gì khác thay vì Nó, và anh em có một đồng xác chết.

¹⁷⁶ Toa thuốc này vẫn y nguyên. Khi người Sa-ma-ri tiếp nhận Nó, họ được tiêm chủng, họ đã có điều giống như vậy. Khi các dân Ngoại đã tiếp nhận Nó, họ có cùng một toa thuốc. Phao-lô đã gặp một nhóm người trong Công vụ 19, những người đã có một phần của toa thuốc, không phải hết thầy của Nó, ông nói, “Điều đó sẽ không có tác dụng. Anh sẽ giết chết toàn bộ sự việc.” Vì vậy ông đã viết nó ra, cho họ, bảo họ làm thế nào để có được nó. Họ đã có nó theo cùng một cách.

¹⁷⁷ Và đó là vấn đề ngày hôm nay. Có rất nhiều nhũ hương ở Ga-la-át, và chúng ta có nhiều thầy thuốc, nhưng dân sự sợ toa thuốc đó. Vinh hiển thay! Ngợi khen Đức Chúa Trời. Không có nhũ hương ở Ga-la-át sao? Không có quyền năng của Đức Thánh Linh sao? Bây giờ có ở đó không?

¹⁷⁸ Sự tiêm chủng *này* có tác dụng trên tất cả, đây. Nó đã làm trên người Do Thái. Nó đã có tác dụng trên người Sa-ma-ri. Nó đã tác dụng trên các dân Ngoại. Nó có tác dụng với mọi người cùng một cách.

¹⁷⁹ Tôi là một nhà truyền giáo. Tôi đi qua vùng đất nơi mà những người ở đó thậm chí không biết tay phải và tay trái, và họ đứng đó. Anh em biết họ làm gì khi họ nhận lãnh Đức Thánh Linh không? Cũng giống như anh em làm, cũng giống như vậy.

¹⁸⁰ Ồ, đó là gì? “Nó dành cho anh em, và dành cho con cái của anh em, và cho họ là những người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Cùng một toa thuốc này có tác dụng giống như vậy.

¹⁸¹ Và hội thánh sẽ làm giống như nó đã làm lúc ban đầu. Hoàn toàn đúng. Chúa Jêsus là gốc nho. Chúng ta là những nhánh, và bởi sự sống đó đã được cấy vào trong gốc nho. Hội thánh đã đi ra, tiêm chủng, họ đã viết một Sách Công vụ đằng sau nó.

182 Bây giờ chúng ta có một số sản phẩm thay thế. Chúng ta có một số trái cây được ghép vào. Nó—nó sống từ sự sống của cây, nhưng nó sẽ không sinh trái. Đúng thế.

183 Tôi đang đứng với một người bạn của tôi, John Sharrit, ở trên Phoenix, ở đây cách đây không lâu. Ông có một cây ở đó, một cây cam, có khoảng năm hay sáu loại trái khác nhau trên đó.

Tôi nói, “Tôi chưa bao giờ thấy một cây như thế.”

Ông ấy nói, “Chúng được ghép vào.”

Tôi nói, “Loại cây gì vậy?”

Ông ấy nói, “Cây cam.”

184 Tôi nói, “Ồ, có trái chanh, và có chanh vàng, và có những quả quýt, và quýt, và—và bưởi, nhiều loại khác nhau.” Tôi nói, “Và tất cả chúng đều lớn lên từ cùng một cây đó à?”

Ông ấy nói, “Vâng, tất cả đều là trái cây họ cam quýt.”

185 Tôi nói, “Ồ, vậy thì, đó là một điều lạ.” Tôi nói, “Vậy thì, năm nay, sau khi tất cả những trái đó rụng đi, năm tới nó sẽ sinh ra một quả cam?”

186 Anh ấy nói, “Ồ, không. Ừ-m. Không.” Nói, “Nó sẽ sanh ra loại mà nhánh đó được tháp vào.”

187 Và tôi nói, “Thế thì cây đó đã biến đổi, anh muốn nói, từ cây—cây cam thành cây gì...”

188 Ông nói, “Không, không, không. Nếu nó từng sinh ra một nhánh khác, nó sẽ sanh ra một quả cam.”

Tôi nói, “Tôi hiểu rồi.” A-men.

189 Thưa anh em, chúng ta đã có những điều như những giáo phái giáo hội được tiêm vào Đây, và sống nhờ Nó, tự xưng họ là những Cơ-đốc nhân. Nhưng nếu Sự sống thật của cây đó từng sanh ra một nhánh khác của chính nó, nó sẽ là một Sách Công vụ khác đằng sau nó, vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Những gì thế gian và kho báu của họ, và họ không biết gì về điều đó. Những người đang đọc Kinh Thánh này, nếu anh em đọc Nó từ quan điểm giáo phái, anh em sẽ không nhận được nhiều từ Nó. Nhưng nếu anh em chỉ nhìn vào những

gì Nó nói, thì hãy tuân theo những gì toa thuốc nói. Hãy đọc Nó, vâng theo Nó, nó sẽ làm nên một con người khác.

¹⁹⁰ Tôi vừa đến từ Ấn Độ, ở đây cách đây không lâu. Tôi nghe nói về một người đàn bà ở trên đây, bà có hoàn cảnh nghèo xơ xác, con trai bà đã đến Ấn Độ để làm bác sĩ. Và anh ấy đã đi qua đó và anh ấy đã rời khỏi công việc y khoa của mình, và đổi sang lãnh vực khác, tôi nghĩ anh ấy là một kỹ sư điện, hay điều gì đó. Và người phụ nữ này lâm vào cảnh nghèo khó. Bà ấy thật sự không có gì cả, và vì vậy tổ chức từ thiện đang cố gắng đến và chăm sóc bà. Và vì vậy họ đã đầu tư vào trường hợp này, và khi họ điều tra, họ phát hiện ra rằng người phụ nữ có một người trợ giúp, và đó là người con trai mà là một người rất giàu có ở Ấn Độ. Và nói, “Ồ, tại sao con trai bà không cấp dưỡng cho bà?”

¹⁹¹ Nói, “Ồ, tôi thật sự không thể xin nó.” Nói, “Tôi là mẹ của nó,” nói, “tôi chỉ thà nhận của hội từ thiện hơn là xin con trai tôi.”

Nói, “Bà không bao giờ nghe nói gì từ anh ấy sao?”

¹⁹² Nói, “Ồ, tôi nghe tin nó ít nhất một hoặc hai lần một tháng.” Nói, “Nó viết một số trong những lá thư đầy yêu thương nhất mà anh từng đọc.”

¹⁹³ Nói, “Lạ quá, nếu như nếu anh ấy thực sự yêu mẹ mình, và anh ấy có nhiều tiền, anh ấy sẽ cố gắng chăm sóc bà, thay vì bà phải đi tới hội từ thiện.”

¹⁹⁴ Nói, “Ồ, có lẽ nếu nó biết tôi sống cách này,” nói, “nó sẽ chăm sóc tôi. Nhưng,” nói, “anh biết đấy, nó không biết, và tôi—tôi chỉ cảm thấy bối rối khi nói với con trai tôi, như thế.”

Và nói, “Và anh ấy vẫn viết cho bà những lá thư đầy yêu thương chứ?”

¹⁹⁵ Nói, “Ồ, một số những lá thư yêu thương nhất!” Và nói, “Nó gửi cho tôi những bức hình đẹp nhất mà anh từng thấy.”

Nói, “Những bức hình đẹp nhất à? Vậy hãy cho chúng tôi xem một số trong chúng.”

¹⁹⁶ Bà đã lấy quyển Kinh Thánh của mình, và bà đã lôi chúng ra. Anh em biết chúng là gì không? Những hồi phiếu ngân hàng. Ấn Độ đưa những bức tranh trên những hồi phiếu ngân hàng của họ, anh em thấy đấy, những bức tranh đẹp. Bà đã có hàng ngàn

đô-la, được quy đổi từ tiền Ấn Độ thành tiền Mỹ. Đó là gì? Trong mếp của quyển Kinh Thánh của mình, bà đã có những kho báu mà bà nghĩ “chỉ là những bức tranh,” nhưng, đến lúc nhận ra, nó có giá trị thực sự đối với bà.

¹⁹⁷ Và, thưa anh em, khi anh em cố gắng đọc về một ngọn lửa được vẽ trong lễ Ngũ tuần, và người nào đó cố gắng nói với anh em rằng Đức Thánh Linh ngày nay không giống như lúc đó, người nào đó cố gắng nói với anh em những ngày phép lạ đã qua, rằng Chúa Jêsus Christ không phải hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, rằng họ cố gắng nói với anh em, anh em đừng tin điều đó. Chúng không phải là những bức tranh. Đức Chúa Trời Toàn Năng đã gửi sứ điệp đó đến cho anh em, đúng vậy, “Nó dành cho các người, và cho con cái các người, cho những người ở xa, thậm chí bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁹⁸ Ngài ở ngay đây, tối nay, để cứu người hư mất, để chữa lành người đau, để đầy đầy Đức Thánh Linh, những ai mong muốn được đầy đầy. Anh chị em tin điều đó, phải không? Vâng, thưa quý vị. Nếu anh chị em tin điều đó, thế thì, anh em thấy, đó là những lời hứa của Đức Chúa Trời trong Lời này ở đây, anh chị em có thể đi vào ngay trong đó và tìm thấy mọi lời hứa. Lời hứa là dành cho anh chị em. Phi-e-rơ nói, “Lời hứa dành cho các người, và cho con cái các người, và cho họ là những người ở xa.” Đừng sợ lãnh tiền mặt đó. Đó là hối phiếu ngân hàng trên Thiên đàng. Đúng vậy. Chúa Jêsus Christ hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi!

¹⁹⁹ Điều gì sẽ xảy ra nếu Ngài đứng ở đây tối nay và thấy người đàn bà đó đang nằm đau ốm? Bà ấy trông giống như bị bệnh nặng, bị tàn tật, có lẽ bị bại liệt hay điều gì đó. Hai người phụ nữ... Một người phụ nữ, và một người đàn ông da màu và một người phụ nữ da màu, đang cố gắng dỗ một em bé, anh em nghĩ Ngài sẽ làm gì nếu Ngài đứng nhìn hai bệnh nhân ở đó, như một người chữa lành? Anh em nghĩ Ngài có thể chữa lành họ không? Ngài đã làm điều đó rồi, anh em thấy đấy. Khi Ngài chết tại Đồi

Sọ, Ngài đã làm điều đó. Anh chị em tin điều đó không, các bệnh nhân? Các bạn tin điều đó đúng không? Anh chị em ở đó với người phụ nữ da màu nhỏ bé, ở đó với em bé, anh chị em có tin Chúa Jêsus Christ, khi Ngài chết tại Đồi Sọ, Ngài đã mua chuộc sự chữa lành con cái anh chị em chẳng?

200 Chị ở trên chõng ở đó, nếu chị...Chị trông rất đau yếu. Chị bị bại liệt, bất kể là gì, chị tin Chúa Jêsus Christ đã chết tại Đồi Sọ, để cứu chị khỏi bệnh tật của mình không? Chị tin điều đó không? Chị tin rằng những gì tôi đã nói tối nay, rằng nó đúng không? Chị tin toa thuốc đó là đúng không? Chị tin không?

201 Nếu Ngài đứng ở đây tối nay, và anh em hỏi Ngài, “Ngài sẽ chữa lành cho con tôi chứ?” Anh em biết Ngài sẽ nói gì không? “Ta đã làm điều đó rồi.” Đấy, anh em cứ tin điều đó. Thấy không? Nếu anh em nói, “Thưa Ngài, tôi bị tàn tật, không thể bước đi,” hay bất cứ điều gì. “Tôi—tôi không thể bước đi. Tôi—tôi sắp chết,” hay điều gì đó, “Ngài sẽ cứu tôi chứ?” Ngài sẽ phán, “Ta đã làm điều đó rồi.” Thấy không?

202 Vậy thì làm sao anh em biết đó là tiếng của Ngài? Bởi vì Ngài sẽ làm điều gì đó giống như Ngài đã làm lúc đó. Ngài có thể nói với bạn điều gì đó về chính bạn, nói cho anh em biết anh em là gì, hay điều gì không ổn với anh em, hay điều gì đó giống như thế, giống như Ngài đã làm trong thời Kinh Thánh. Điều đó cho thấy Ngài không hề thay đổi. Nhưng để được chữa lành, chính anh em phải chấp nhận nó. “Ngài đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết; bởi những lần roi Ngài chúng ta đã được chữa lành.” Các bạn có tin điều đó không?

203 Bà có tin rằng Ngài có thể nói cho tôi biết tối nay bệnh của bà là gì, hay điều gì đó về việc bà đang nằm ở đó không? Bà tin nhận điều đó và tin tôi là tiên tri của Ngài không? Bà sẽ tin chứ?

204 Còn chị thì sao, người phụ nữ ở đó bên cạnh bà ấy, với bàn tay của chị trên đứa con của chị, chị có tin điều đó không?...?...

205 Bao nhiêu người sẽ tin điều đó?

206 Bây giờ, lạy Cha Thiên thượng, đây là đây tứ của Ngài. Con chỉ...Con chỉ chịu trách nhiệm rao giảng Lời Ngài. Bây giờ, con biết điều này là bất thường, nhưng con cầu xin Ngài sẽ ban cho

điều đó tối nay, để mọi người có thể biết rằng—rằng đây là Lẽ thật.

207 Được rồi, nhìn cách này. Con chị bị một loại bệnh về xương nào đó. Đúng vậy. Nó bị sưng to ở chân. Đúng thế không? Hãy giữ tay chị trên nó, lặp lại và nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin chữa lành con tôi, tôi sẽ hầu việc Ngài suốt đời.” Nếu chị chưa bao giờ nhận sự tiêm chủng này, hãy tin Nó bằng cả tấm lòng. Và đặt một sợi dây quanh chân đứa bé đó, tối nay, và đo nó. Và rồi mang sợi dây trở lại ngày mai, nơi chị cắt nó ra, nó bị thu hẹp bao nhiêu giữa bây giờ và tối mai. Chị sẽ làm điều đó chứ?

208 Chị đang nằm đó, kế tiếp, chị có tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Tôi chưa bao giờ gặp chị, trong đời. Nhưng chị đang nằm ở đó, bị phủ bóng cho đến chết. Có một bóng đen bao phủ người đàn bà. Chị ấy đang đau khổ, sắp chết vì bệnh ung thư. Điều đó hoàn toàn đúng. Và chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Chị có thể tin điều đó không? Thế thì tại sao chị nằm đó cho đến khi chị chết? Bác sĩ không thể chữa lành điều đó. Hãy đứng dậy, trong Danh Chúa Jêsus Christ, và vác giường và đi về nhà.

209 Các bạn có tin không? Tất cả những ai muốn tin và chấp nhận sự chữa lành của mình, hãy đứng lên trên đôi chân của mình và cảm ơn Đức Chúa Trời.

Hãy nắm lấy cánh tay chị ấy, người anh em của tôi.

210 Chúng ta hãy nói, “Ngợi khen Chúa,” mọi người. Anh chị em có tin Ngài không? Bây giờ hãy giơ tay lên với Đức Chúa Trời, và ngợi khen Ngài. Các bạn có tin không? Không có nhũ hương ở Ga-la-át sao? Quyền năng của Đức Chúa Trời có thể làm điều đó!

211 Chúng ta hãy đứng lên trên đôi chân của mình, mọi người bây giờ, với đức tin để tin điều đó. Hãy đứng lên tại chỗ của mình, mọi người, và chấp nhận sự giải cứu, trong Danh Chúa. A-men.



63-0626 Tại Sao?

Khu Cắm Trại Của Hội Anh Em Cơ-đốc Liên Hiệp
Hot Springs, Arkansas Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org